

Základní umělecká škola Stod,
příspěvková organizace
Dělnická 511, Stod 33301

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

OBSAH

1. Identifikační údaje	4
2. Charakteristika školy	5
2.1. Počet oborů a velikost školy	5
2.2. Historie a současnost	5
2.3. Charakteristika pedagogického sboru	5
2.4. Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce	6
2.5. Vybavení školy a její podmínky	6
3. Zaměření školy a její vize	8
4. Výchovně vzdělávací strategie	9
4.1. Strategie pro kompetenci k umělecké komunikaci	9
4.2. Strategie pro kompetenci osobnostně sociální	9
4.3. Strategie pro kompetenci kulturní	10
5. Vzdělávací obsah uměleckých oborů	11
6. Vzdělávací obsah hudebních oborů	13
6.1. Charakteristika výuky	13
6.2. Vzdělávací obsah hudebního oboru	13
6.3. Studijní zaměření	14
6.3.1. Studijní zaměření PŘÍPRAVNÉ STUDIUM	14
6.3.2. Studijní zaměření HRA NA KLAVÍR	25
6.3.3. Studijní zaměření HRA NA EKN	28
6.3.4. Studijní zaměření HRA NA HOUSLE	31
6.3.5. Studijní zaměření HRA VIOLU	34
6.3.6. Studijní zaměření HRA NA KONTRABAS	37
6.3.7. Studijní zaměření HRA NA ZOBCOVOU FLÉTNU	40
6.3.8. Studijní zaměření HRA NA PŘÍČNOU FLÉTNU	42
6.3.9. Studijní zaměření HRA NA KLARINET	46
6.3.10. Studijní zaměření HRA NA SAXOFON	49
6.3.11. Studijní zaměření HRA NA TRUBKU	52
6.3.12. Studijní zaměření HRA NA KYTARU	57
6.3.13. Studijní zaměření HRA NA BASOVOU KYTARU	61
6.3.14. Studijní zaměření HRA NA BICÍ NÁSTROJE	63
6.3.15. Studijní zaměření HRA NA DUDY	67
6.3.16. Studijní zaměření HRA NA AKORDEON	70

6.3.17. Studijní zaměření SÓLOVÝ ZPĚV.....	73
6.4. Rozšířené vyučování – platí pro všechny studijní zaměření	76
6.5. Vyučovací předmět Všeobecná hudební výchova	77
6.6. Vyučovací předmět SKUPINOVÉ PRAKTIKUM	79
6.6.1. Komorní zpěv	79
6.6.2. Souborová hra.....	81
6.6.3. Komorní hra.....	82
6.6.4. Čtyřruční hra	83
6.6.5. Sborový zpěv	84
7. Vzdělávací obsah Literárně - dramatického oboru	87
7.1. Charakteristika studijního zaměření.....	87
7.2. Přípravné studium	87
7.2.1. Studijní obor: Dramatická a interpretační průprava.....	87
7.3. Základní studium	88
7.3.1. Studijní obor: Dramatická a interpretační průprava.....	88
7.3.2. Studijní obor: Dramatická kolektivní tvorba	89
7.3.3. Studijní obor: Umělecký přednes.....	93
8. Vzdělávací obsah výtvarného oboru	97
8.1. Základní oblasti výuky	97
8.2. Přípravné výtvarné studium	98
8.3. Základní studium	99
9. Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků mimořádně talentovaných a nadaných.....	104
10. Sociálně znevýhodnění žáci.....	105
11. Hodnocení žáků a vlastní hodnocení školy.....	106

1. Identifikační údaje

Název školy: Základní umělecká škola Stod, okres Plzeň-jih

Adresa školy: Dělnická 511, 33301 Stod

IČO: 70830835

Právní forma: Příspěvková organizace

Ředitel školy: Mgr. Ing. Jiřina Holoubková

Kontakty: tel.: 373 701 508

Email: zusstod@volny.cz

Web: www.zusstod.cz

Zřizovatel: Město Stod, Nám.ČSA 294, 33301 Stod

Kontaktní údaje: email: radnice@mestostod.cz

tel.: 379 209 499

Platnost dokumentu od: 1. září 2018

Razítko a podpis ředitele školy:

2. Charakteristika školy

2.1. Počet oborů a velikost školy

Základní umělecká škola vyučuje v rámci dvou oborů a to hudebního, výtvarného a literárně - dramatického.

Cílová kapacita školy je 270 žáků. Škola má pobočky v Merklíně a v Chotěšově.

2.2. Historie a současnost

První zmínka o hudební škole ve Stodě se datuje k září 1946. Mezi léty 1946 a 1968 působily ve funkci ředitelů školy paní Řepková a pan Janoušek. Sídlo školy bylo v budově úřadu na náměstí ČSA.

Od školního roku 1968/1969 nastoupil do funkce ředitele školy pan Josef Krásný. V těchto letech spadaly pod hudební školu ve Stodě jako její pobočky hudební školy v Dobřanech a Přešticích. Po deseti letech se tyto školy osamostatnily. V tomto období je na škole založena dudácká muzika, které v obměněné podobě působí do současnosti. Hudební škola také získala prostory v budově, ve které sídlí do současnosti. O prostory v ní se však „dělila“ se školní družinou.

V roce 1993 nastupuje do funkce ředitelky školy paní Alena Jandová. Dochází k celkové rekonstrukci budovy a přestěhování školní družiny do jiných prostor. V této době získává škola dvě nové, a to v Chotěšově a v Merklíně. V těchto letech na škole působí pod vedením Mgr. Miloslava Khase orchestr „Džezík“, který získal na celorepublikové úrovni významná ocenění. V těchto letech navazuje škola partnerskou spolupráci s hudební školou v Regensburgu.

V roce 2000 se škola stává příspěvkovou organizací a samostatným subjektem, jejímž zřizovatelem je město Stod.

V roce 2003 nastupuje na místo ředitelka paní Dagmar Mastná. Škola získává samostatné prostory pro pobočku v Merklíně a nové prostory v budově městského úřadu v Chotěšově. Od roku 2016 do 2017 působil jako ředitel školy Mgr. Květoslav Borovička.

2.3. Charakteristika pedagogického sboru

Vzhledem k velikosti školy je pedagogický sbor poměrně vnitřně spjat a jednotlivá studijní zaměření úzce spolupracují.

Pedagogický sbor školy je dostatečně kvalifikovaný. Velká část učitelů je též výkonnými hudebníky. Dle obsazenosti jednotlivých oborů je část pedagogického sboru zaměstnána na částečný úvazek.

2.4. Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce

Škola úzce spolupracuje s různými organizacemi a institucemi v rámci obcí Stod, Chotěšov i Merklín.

Spolupráce s mateřskými školami je realizována formou kroužku přípravné hudební výchovy. Každoročně je pořádán pro děti z MŠ výchovný koncert.

Výchovné koncerty jsou současně pořádány pro základní školu, a to jak pro první, tak i pro druhý stupeň. Školní družina pravidelně využívá možnosti navštívit prostory ZUŠ a seznámit se s výukou přímo ve škole.

Velmi zajímavá je pro ZUŠ spolupráce s Integrovanou školou a učilištěm Domažlice resp. její pobočkou ve Stodě. Každý rok je společně pořádána prezentace a koncert škol na Pěší zóně ve Stodě.

Žáci a učitelé školy pravidelně vystupují na akcích organizovaných MKS Stod i jinými pořadateli.

V Merklíně žáci a učitelé pravidelně účinkují na akcích pořádaných obecním úřadem (např. rozsvěcení vánočního stromu, vernisáži výstavy bonsají ...)

Velký podíl na prezentaci školy, a to i mimo domovské obce má folklórní soubor „Stodský dudáček“, který se pravidelně účastní folklórních festivalů, soutěží, přehlídek.

2.5. Vybavení školy a její podmínky

Hlavní budova Stod

Hlavní budova školy se nachází v centru města. Je zde k dispozici 6 učeben pro výuku, odpovídající sociální zařízení, sborovna, ředitelna a kancelář. Škola nemá k dispozici samostatnou místnost pro šatnu. Pro účely šatny využívá prostory chodby v přízemí, což není optimální.

Ve všech učebnách hudebního oboru jsou k dispozici adekvátní učební pomůcky a didaktická technika.

Škola klade důraz na odpovídající a kvalitní hudební nástroje. Dle potřeby zajišťuje jejich obnovu a servis.

Sborovna i některé učebny jsou vybaveny PC technikou. Učebna hudební nauky je vybavena IA tabulí.

Začínajícím žákům škola umožňuje zapůjčení zvolených hudebních nástrojů. Škola též vlastní notový a knižní archiv, který je dle potřeby aktualizován.

Ve školním roce 2016/2017 škola získala možnost pronájmu nových prostor pro výtvarný obor. Tyto prostory se nachází zhruba 50 m od hlavní budovy a odpovídají požadovanému standartu.

Třída je vybavena hrnčířským kruhem, keramickou pecí apod. Tyto prostory jsou také využívány pro výuku bicích nástrojů.

Bývalá učebna výtvarného oboru v hlavní budově byla zrekonstruovaná a v současné době slouží jako zkušebna a sál s kapacitou do 40 míst. Pro větší koncerty využívá škola koncertní sál na radnici ve Stodě a malý sál kulturního domu. Prostory v kulturním domě nejsou pro některé akce školy zcela ideální.

Pobočky Merklín, Chotěšov

Pro výuku v Merklíně i Chotěšově má škola k dispozici vlastní prostory. V Merklíně jsou to prostory v samostatné budově, v Chotěšově pronajímá škole prostory obecní úřad.

Na pobočkách je k dispozici šatna, sociální zařízení a dvě učebny. Jedna učebna je určená a vybavená pro individuální výuku a druhá, prostorově větším vhodná jak k výuce individuální, tak i hromadné. Vzhledem k tomu, že výtvarný obor působí i na pobočkách, je tato učebna využívána pro účely hudební i výtvarný obor, což není zcela ideální.

Pro pravidelné žákovské koncerty na pobočkách využívá škola prostory chotěšovského kostela a evangelického kostela v Merklíně, což má zejména v zimních měsících svá úskalí.

3. Zaměření školy a její vize

Škola poskytuje vzdělávací nabídku ve třech oborech a podporuje jejich vzájemnou spolupráci. Cílem pedagogů je vytvořit žákům pro jejich práci příjemné přátelské a podnětné klima.

V hudebním oboru nabízí škola žákům uplatnění jak v individuální hře, tak v různých hudebních seskupeních, která jsou zaměřena na hudbu klasickou, lidovou i moderní. Navazuje na dlouholetou tradici dudácké muziky, zároveň se v rámci dané skladby vyučovaných předmětů snaží vytvářet nové možnosti pro další souborovou hru.

Připravuje žáky ke studiu na uměleckých školách vyššího typu (konzervatoře, střední školy uměleckého zaměření, pedagogické fakulty).

Pedagogové kladou důraz také na uplatnění žáků a jejich dovedností i mimo školu a motivují žáky nejen k přímé práci, ale i k zájmu o hudbu a hudební dění a ve spolupráci s rodinou z nich vychovávají citově a kulturně bohaté osobnosti.

Prostřednictvím prezentace práce žáků a pedagogů na veřejnosti zasahuje škola významně do kulturního dění v domovských obcích i mimo ně.

4. Výchovně vzdělávací strategie

Ve všech obou oborech na naší škole učitelé uplatňují výchovné a vzdělávací strategie pro utváření a rozvíjení klíčových kompetencí žáků:

4.1. Strategie pro kompetenci k umělecké komunikaci

K práci se žákem přistupujeme podle jeho individuálních schopností a možností. Jeho vědomosti, dovednosti a návyky rozvíjíme prostřednictvím adekvátních a vhodně zvolených metod a forem práce.

Vhodnými metodickými postupy motivujeme, podporujeme, rozvíjíme a usměrňujeme projevy žákova vlastního názoru a uměleckého projevu.

V rámci ŠVP nabízíme žákovi aktivní spolupráci při tvorbě studijního plánu.

Výběrem repertoáru přibližujeme žákovi různá stylová období, seznamujeme ho s autory uměleckého díla a vedeme jej k samostatnému vyhledávání a zpracování informací.

4.2. Strategie pro kompetenci osobnostně sociální

Skrze vlastní aktivity vedeme žáka k samostatnému, přirozenému a kultivovanému projevu v umělecké a sociální komunikaci.

Důsledně upevňujeme pracovní návyky žáka a vedeme jej k samostatné iniciativě a práci.

Ve spolupráci s žákem a jeho rodinou navrhujeme a vytváříme pravidla a postupy práce, domácí přípravy a tím vedeme žáka k zodpovědnosti za vlastní vzdělávání a motivujeme jej k celoživotnímu učení.

Podle zaměření, dovedností a jejich vlastní preference umožňujeme žákům účelné zapojování do různých společných aktivit, čímž u nich rozvíjíme odpovědnost za společné dílo.

Prostřednictvím hodnocení a sebehodnocení u žáka formujeme jeho postoje k práci i k němu samotnému. Otevřeně diskutujeme o individuálním i společném výkonu, hodnotíme jej a vyvozujeme závěry pro další práci.

Vlastním příkladem vedeme žáky k ohleduplnosti, toleranci, čestnému jednání, soudržnosti, důslednosti, zodpovědnosti, pracovitosti a dodržování pravidel slušného chování. Při prezentaci školy dbáme na kultivovaný projev žáků.

Vytváříme optimální podmínky pro pozitivní prožitky z umělecké tvorby.

Odmítáme veškeré projevy násilí, rasismu a sociální nadřazenosti.

4.3. Strategie pro kompetenci kulturní

Dbáme na to, aby měl každý žák možnost prezentovat svoji práci na veřejnosti.

Učíme žáky efektivně a smysluplně využívat jejich volný čas a tím se snažíme předcházet patologickým vlivům z jejich okolí.

Prostřednictvím nejrůznějších forem a metod vzbuzujeme u žáků zájem o hudbu a kulturní dění jak v rámci jejich bezprostředního okolí, tak i v kontextu celé společnosti.

Předáváme žákům kulturní základ do života. Vedeme je k tomu, aby trvale a samostatně dokázali nabytých vědomostí a dovedností využít, byli schopni s nimi dále pracovat a předávat je dál v rámci společnosti.

5. Vzdělávací obsah uměleckých oborů

Cílem výuky hudebního oboru není zdaleka jen sólistické zaměření a ovládnutí nástroje, ale mnohem širší spektrum úkolů a motivací. Velmi důležitou složkou výuky je vybavení žáků pro kolektivní hudební aktivity, rozvoj muzikantské přizpůsobivosti, vnímání společného zvuku a výrazu v souborech. K tomu pak také přistupuje nutnost uvědomělého přijetí zodpovědnosti sa společné dílo.

Významnou oblastí působení na žáky je také výchova k posluchačské náročnosti, rozlišování kvality a k umění zhodnotit a ocenit opravdové umělecké dílo. Nejmenší žáci jsou v přípravném hudebním studiu seznamováni se základními rozměry hudebního projevu, s výškou tónů, s rytmem, s náladami a výrazem hudby. V tomto období si také vybírají svůj budoucí nástroj a začínají na elementární úrovni pracovat na jeho ovládnutí.

Základní sedmileté studium 1. stupně přináší postupný rozvoj praktických (nástrojových) dovedností i teoretických (naukových) znalostí a vědomostí. Po prvních třech ročnících, kdy žák zvládne základy hry na svůj nástroj a může jej začít aktivně využívat, se výuka rozšiřuje o kolektivní hudební aktivity. Základní čtyřleté studium 2. stupně prohlubuje všestrannost nástrojové hry v různých hudebních souvislostech, hloubku a širší porozumění struktuře skladeb a možnostem způsobů jejich interpretace. Vede žáky k samostatnosti zvládnutí skladeb i k tvůrčí iniciativě při působení v různých souborech.

Do 2. stupně však mohou nastoupit také zájemci, kteří jsou začátečníky. Pro ně platí speciální osnovy jednotlivých ročníků, protože zvládají jednotlivé problémy mnohem rychleji než děti mladšího školního věku.

Studium pro dospělé otevírá možnost zájemcům starším 18 let začít, případně prohloubit studium zvoleného nástroje dle individuálního studijního plánu, vypracovaného podle konkrétních potřeb a motivace každého z dospělých žáků.

Výrazně nadaným žákům, kteří směřují ke studiu na středních či vysokých uměleckých školách (konzervatoře, pedagogické či umělecké fakulty univerzit) je věnována mimořádná péče v režimu tzv. rozšířeného studia, (kapitola 5.7.) kdy je pro individuální výuku nástroje od 3. ročníku k dispozici zvýšená hodinová dotace. Tito žáci musí zvládnout náročnější ročníkové výstupy a zařazení do rozšířeného studia musí potvrdit zkušební komise ročníkových zkoušek.

Výuka probíhá ve dvou formách – individuální a kolektivní.

Rozvržení předmětů je definováno u jednotlivých studijních zaměření.

Základní studium je rozděleno těchto stupňů:

Přípravné studium v délce 1 - 2 roky, pro žáky od 5 let

Základní studium

- I.stupeň studia v délce 7 let, pro žáky od 7 let - ukončeno závěrečnou zkouškou
- II.stupeň studia v délce 4 let, pro žáky od 14 let - ukončeno závěrečnou zkouškou

Rozhodující pro přijetí je věk k 1.9. aktuálního školního roku.

Dle rozhodnutí ředitele školy skládá žák závěrečnou zkoušku buď formou veřejného či interního absolventského koncertu, nebo komisionální zkoušky.

Začne-li žák docházku do II. stupně studia bez předchozího absolvování I. stupně studia, je možné stanovit jeden rok přípravného studia.

Studium pro dospělé nemá přípravné studium. Přesnou délku studia stanoví ředitel školy. Učební plán tvoří individuálně učitel hlavního oboru a hodinová dotace je jedna hodina týdně.

6. Vzdělávací obsah hudebních oborů

6.1. Charakteristika výuky

Hudební obor na ZUŠ počtem žáků a pedagogů zastoupen více než obor výtvarný.

Cílem vzdělávání v hudebním oboru je rozvíjet žákovy individuální schopnosti a dispozice tak, aby byl schopen samostatné hudební produkce v absolvovaném předmětu, získal vztah k hudbě a v případě jeho zájmu a talentu se uplatnil jako profesionální hudebník.

Povinnou součástí studia hudebního oboru je kolektivní předmět hudební nauka, který trvá od 1. do 5.ročníku I. stupně.

Od 4.ročníku I. stupně povinně přibývá minimálně jedna z forem vyučovacího předmětu Skupinové praktikum.

6.2. Vzdělávací obsah hudebního oboru

Rozdělení hudebního oboru na jednotlivá studijní zaměření:

Oddělení:	Vyučovací předmět:
klavírní	Hra na klavír
klávesové	Hra na elektronické klávesové nástroje
smyčcové	Hra na housle
	Hra na violu
	Hra na kontrabas
dechové	Hra na zobcovou flétnu
	Hra na příčnou flétnu
	Hra na klarinet
	Hra na saxofon
	Hra na trubku
kytarové	Hra na kytaru
	Hra na elektrickou kytaru
	Hra na baskytaru
bicích nástrojů	Hra na bicí
akordeonové	Hra na akordeon
pěvecké	Sólový zpěv
lidových nástrojů	Hra na dudy

Základní hudební vzdělávání též zahrnuje veřejná vystoupení a podílení se na prezentaci školy na veřejnosti.

6.3. Studijní zaměření

6.3.1. Studijní zaměření PŘÍPRAVNÉ STUDIUM

Přípravné studium, ve všech svých podobách, má sloužit především celkovému rozvoji hudebnosti dětí, a to po všech stránkách. Zahrnuje výchovu hlasovou, pohybovou, rytmickou, instrumentálně improvizací činnosti a nutné minimum hudební teorie. Cílem přípravného studia je hravou a zábavnou formou rozvíjet u žáků jejich hudební vlohy, získávat potřebné hudební dovednosti, vzbudit u žáků zájem o hudbu a hudební dění a motivovat je k dalšímu hudebnímu rozvoji.

Přípravné studium I. stupně

Přípravné studium je určeno dětem ve věku 5-7 let. Vyučuje se formou kolektivní výuky. Je realizováno ve dvou možných formách:

- a) **jednoleté** – pro žáky, kteří nastoupí ke vzdělávání v 6 letech věku
- b) **dvouleté** pro žáky, kteří nastoupí ke vzdělávání v 5 letech věku

a) Jednoleté studium

- Je určeno pro žáky, kteří nastoupí ke vzdělávání v 6 letech věku.
- Výuku lze zvolit ze dvou variant.

Varianta A

Žák navštěvuje po dobu jednoho roku kolektivní výuku Přípravné hudební výchovy v rozsahu 1 hodiny týdně, od druhého pololetí začíná navštěvovat individuální nebo skupinovou výuku zvoleného studijního zaměření (1 hodina týdně).

Učební plány - varianta A: jednoleté přípravné studium

	1. pololetí	2. pololetí
Přípravná hudební výchova	1	1
Hra na nástroj, zpěv	X	1

Varianta B

Žák navštěvuje po dobu jednoho roku kolektivní výuku Přípravné hudební výchovy v rozsahu 1 hodiny týdně a zároveň individuální nebo skupinovou výuku zvoleného studijního zaměření (1 hodina týdně).

Učební plán – varianta B: jednoleté přípravné studium

	1. pololetí	2. pololetí
Přípravná hudební výchova	1	1
Hra na nástroj, zpěv	1	1

b) Dvouleté studium

Je určeno pro žáky, kteří nastoupí ke vzdělávání v 5 letech věku.

Na základě výsledků zjišťovacích zkoušek rozhodne ředitel školy o zařazení žáka do jedné ze čtyř možných variant.

Učební plán - dvouleté studium

		1. ročník		2. ročník	
		1. pololetí	2. pololetí	1. pololetí	2. pololetí
Přípravná hudební výchova		1	1	1	1
Hra na nástroj, zpěv	varianta A	1	1	1	1
	varianta B	x	1	1	1
	varianta C	X	X	1	1
	varianta D	X	X	X	1

V případě výrazného talentu je možné přijmout žáka i v pololetí pokud to kapacita školy dovolí.

Přípravné studium II. stupně

Přípravné studium pro II. stupeň je jednoleté, v rozsahu 1 hodin týdně. Je určeno žákům, kteří neabsolvovali I. stupeň studia. Žák navštěvuje individuálně hru na nástroj nebo zpěv a jsou mu zároveň poskytnuty materiály k individuálnímu studiu všeobecné hudební výchovy.

O zařazení žáka do přípravného studia je rozhodnuto při talentových zkouškách.

Učební plán – jednoleté přípravné studium

	1. pololetí	2. pololetí
Hra na nástroj, zpěv	1	1

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu PŘÍPRAVNÁ HUDEBNÍ VÝCHOVA (PHV)

Přípravné studium

I. stupeň

Žák:

- dokáže zazpívat jednoduchou píseň v přiměřeném rozsahu
- umí vysvětlit základní elementární hudební pojmy /zvuk, tón, notová osnova, houslový klíč, hudební abeceda, noty, pomlky, dynamika –forte, piano, crescendo, decrescendo, tempo, rytmus/
- pozná houslový klíč, celou notu a pomlku
- ovládá základní pěvecké návyky správné držení těla, dýchání, výslovnost, říkadla /hra na tělo/, jednoduché lidové písně /předehra, mezihra, dohra/
- získané vědomosti využívá při hře na Orffovy nástroje
- dokáže propojit rytmické, pěvecké a pohybové činnosti

Přípravné studium

II. stupeň

Žák:

- dokáže zazpívat jednoduchou píseň v přiměřeném rozsahu
- umí vysvětlit základní elementární hudební pojmy /zvuk, tón, notová osnova, houslový klíč, hudební abeceda, noty, pomlky, dynamika –forte, piano, crescendo, decrescendo, tempo, rytmus/
- pozná houslový klíč, celou notu a pomlku
- ovládá základní pěvecké návyky správné držení těla, dýchání, výslovnost, říkadla /hra na tělo/, jednoduché lidové písně /předehra, mezihra, dohra/
- získané vědomosti využívá při hře na Orffovy nástroje
- dokáže propojit rytmické, pěvecké a pohybové činnosti

Přípravné studium hry na klavír

I. stupeň

Žák:

- ovládá základní pianistické návyky a dovednosti – sezení s oporou, volnost paží, orientaci na klávesnici
- hraje podle sluchu na základě říkadel a písniček
- používá střídavě obě ruce
- přečte jednoduchý notový zápis a zvládá základní hudební pojmy (houslový klíč, notová osnova, rychle – pomalu, vysoko – hluboko, silně slabě)
- napodobí základní hudební výraz, metrum, tempo a dynamiku
- se orientuje na klaviatuře od c1 do h1
- zahraje jednoduchou známou skladbu na bílých klávesách

II. stupeň

Žák:

- zahraje stupnice, akordy, doprovod k písni
- orientuje se na klaviatuře
- čte notový zápis v basovém a houslovém klíči

Přípravné studium hry na EKN

I. stupeň

Žák:

- dokáže nástroj popsat a správně zapojit
- sedí nebo stojí správně u nástroje
- umí použít základní funkce – on, off, start, stop
- zvládá základní postavení rukou na klávesnici
- přečte a zahraje noty c1 – g1
- hraje jednoduché melodie v pětiprstové poloze
- doprovází v levé ruce jedním prstem jednoduché lidové písně
- rozumí několika výrazům v angličtině – style, voice, tempo, volume, touch

II. stupeň

Žák:

- dokáže nástroj popsat a správně zapojit
- sedí nebo stojí správně u nástroje
- umí použít základní funkce – on, off, start, stop
- zvládá základní postavení rukou na klávesnici
- umí číst noty a zná klávesy g – g2
- zvládá základy klavírní hry
- hraje oběma rukama současně
- hraje z dostupných klavírních škol a etud
- zahraje durové stupnice do 4# a 1b každou rukou zvlášť
- hraje lidové písně a skladby s automatickým doprovodem v levé ruce

Přípravné studium hry na housle

I.stupeň

Žák:

- dokáže pojmenovat základní části houslí a smyčce za pomoci učitele
- má základní představu o postoji a správném držení nástroje
- umí postavit prsty na hmatník ve zvoleném prstokladu
- zvládá hru pizzicato v rozmezí prázdné struny až 4.prstu
- použije hru smyčcem – krátké tahy středem, u špičky, u žabky,
- postupně hraje polovinami smyčce
- dokáže zahrát jednoduché cvičení či krátkou píseň na jedné struně
- s využitím prstů levé ruky, zvládne zahrát z paměti jednoduchou lidovou píseň
- pozná všechny smyčcové nástroje a dokáže je pojmenovat

II. stupeň

Žák:

- dokáže pojmenovat základní části houslí a smyčce za pomoci učitele
- má základní představu o postoji a správném držení nástroje
- umí postavit prsty na hmatník ve zvoleném prstokladu
- seznámí se s dalším (mollovým prstokladem)
- zahraje skladbu přiměřenou své technické úrovni
- vede smyčec různými částmi
- kombinuje smyky detaché a legato

Přípravné studium hry na violu

I.stupeň

Žák:

- dokáže pojmenovat základní části violy a smyčce za pomoci učitele
- má základní představu o postoji a správném držení nástroje
- ovládá základní postoj a držení nástroje
- umí postavit prsty na hmatník ve zvoleném prstokladu
- seznámí se s violovým klíčem
- použije hru smyčcem v jeho různých částech
- zvládá hru v durovém prstokladu

II. stupeň

Žák:

- dokáže pojmenovat základní části houslí a smyčce za pomoci učitele
- má základní představu o postoji a správném držení nástroje
- umí postavit prsty na hmatník ve zvoleném prstokladu
- seznámí se s dalším (mollovým prstokladem)
- zahraje skladbu přiměřenou své technické úrovni
- vede smyčec různými částmi
- kombinuje smyky detaché a legato

Přípravné studium hry na kontrabas

I.stupeň

- dokáže pojmenovat všechny části nástroje
- zvládne přípravná cvičení na prázdných strunách
- zvládne cvičení v základní poloze
- zahraje stupnice v základní poloze
- zvládne základní druhy smyku (détaché, legato a staccato)
- zahraje první jednoduchý přednes

II. stupeň

Žák:

- dokáže pojmenovat všechny části nástroje
- zvládne přípravná cvičení na prázdných strunách
- zvládne cvičení v základní poloze
- zahraje stupnice v základní poloze
- zvládne základní druhy smyku (détaché, legato a staccato)
- zahraje první jednoduchý přednes

Přípravné studium hry na zobcovou flétnu

I.stupeň

Žák:

- dokáže popsat jednotlivé části nástroje a zvládá péči o něj
- osvojuje si základní návyky pro hru na nástroj
- nadechuje pusou
- zvládá hru na ozvěnu (otázka – odpověď apod.)
- zahraje 3 – 5 tónů v rozmezí g1 – h1, resp. g1 – d2
- zahraje jednoduchou píseň podle sluchu

II.stupeň

Žák:

- dokáže popsat jednotlivé části nástroje a zvládá péči o něj
- osvojuje si základní návyky pro hru na nástroj
- nadechuje pusou
- zvládá hru na ozvěnu (otázka – odpověď apod.)
- zahraje 3 – 5 tónů v rozmezí g1 – h1, resp. g1 – d2
- zahraje jednoduchou píseň podle sluchu

Přípravné studium hry na příčnou flétnu

I.stupeň

Žák:

- se seznámí s nástrojem jeho stavbou a historií
- správně tvoří tón
- správně dýchá
- hraje v rozsahu g1 – h1

II. stupeň

Žák:

- se seznámí s nástrojem jeho stavbou a historií
- správně tvoří tón
- správně dýchá
- hraje v rozsahu g1 – h1

Přípravné studium hry na klarinet

I.stupeň

Žák:

- popíše části nástroje, zvládá jeho údržbu
- ovládá základy bráničního dechu
- hraje v rozsahu e – e1
- dbá na správný postoj při hře

II. stupeň

Žák:

- zvládá rozlišit délku nasazení tónu jazykem
- rozlišuje dynamickou škálu od p do f
- ovládá základy bráničního dechu
- dbá na správný postoj při hře

Přípravné studium hry na saxofon

I.stupeň

Žák

- rozsahově zvládá tóny od g1 do g2
- zvládá popsat části nástroje a zvládá jeho údržbu
- ovládá základy bráničního dýchání
- dbá na správný postoj při hře

II. stupeň

Žák:

- rozsahově zvládá tóny od g1 do g2, zahraje jednoduché skladby a etudy v tomto rozsahu
- zvládá popsat části nástroje a zvládá jeho údržbu
- ovládá základy bráničního dýchání
- dbá na správný postoj při hře

Přípravné studium hry na trubku

I. stupeň

Žák:

- - zná stavbu nástroje
- je schopen použít základy správného postoje a držení těla při hře na nástroj (uvolněné svaly, správný postoj rukou a ramen, volný krk, pozice brady)
- je schopen použít základní návyky pro tvorbu tónu (správné dýchání, využití bránice, aktivní využívání břišních svalů, práce jazyka, funkce mimických svalů)
- formuje nátisk na základě každodenní domácí přípravy
- hraje spolehlivě v rozsahu c1 – g1 (ladění in B)
- hraje základní nátisková cvičení (dlouhé tóny, ohebnost rtů), cvičení pro ohebnost jazyka
- interpretuje jednoduché skladby a lidové písně

II. stupeň

Žák:

- zná historii, stavbu nástroje a základní způsoby péče o nástroj
- je schopen použít základy správného postoje a držení těla při hře na nástroj (uvolněné svaly, správný postoj rukou a ramen, volný krk, pozice brady)
- je schopen použít základní návyky pro tvorbu tónu (správné dýchání, využití bránice, aktivní využívání břišních svalů, práce jazyka, funkce mimických svalů)
- formuje nátisk na základě každodenní domácí přípravy
- hraje spolehlivě v rozsahu c1 – c2 (ladění in B)
- hraje základní nátisková cvičení (dlouhé tóny, ohebnost rtů), cvičení pro ohebnost jazyka
- interpretuje jednoduché skladby a lidové písně
- rozezná a interpretuje hru staccato a hru legato

Přípravné studium hry na kytaru

I. stupeň

Žák:

- zná melodické struny E, H, G
- zahraje střídavý úhoz i m
- pozná vázaný tón

II. stupeň

Žák:

- umí správně sedět a držet nástroj
- pojmenuje struny na nástroji a zvládá jejich notaci

- na melodických strunách ovládá tóny stupnice C dur do 3. pole a orientuje se v tónech fis, cis na E a H struně ve 2. poli
- ovládá rytmické hodnoty od noty celé po osminovou, rovněž také pomlky (půlové, čtvrté i osminové)
- zahraje střídavý úhoz i m
- zvládá úhoz palce na volných basových strunách
- zvládá základní dynamické odstíny (pmff)

Přípravné studium hry na basovou kytaru

I.stupeň

Žák:

- pojmenuje struny na nástroji a zvládá jejich notaci
- na melodických strunách ovládá tóny stupnice C dur do 3.pole a orientuje se v tónech fis, cis na E a H struně ve 2.poli
- ovládá rytmické hodnoty od noty celé po osminovou, rovněž také pomlky (půlové, čtvrté i osminové)
- zahraje střídavý úhoz i m
- zvládá úhoz palce na volných basových strunách
- zvládá základní dynamické odstíny (pmff)

II. stupeň

Žák:

- pojmenuje struny na nástroji a zvládá jejich notaci
- na melodických strunách ovládá tóny stupnice C dur do 3.pole a orientuje se v tónech fis, cis na E a H struně ve 2.poli
- ovládá rytmické hodnoty od noty celé po osminovou, rovněž také pomlky (půlové, čtvrté i osminové)
- zahraje střídavý úhoz i m
- zvládá úhoz palce na volných basových strunách
- zvládá základní dynamické odstíny (pmff)

Přípravné studium hry na bicí nástroje

I.stupeň

Žák:

- umí správně sedět u nástroje
- zvládá správné držení paliček
- dokáže uvolnit paže
- dokáže se orientovat v základech notového zápisu
- dokáže se orientovat v tempové a dynamické oblasti (rychle pomalu, silně slabě)

II. stupeň

Žák:

- je schopen správně držet tělo při hře na různé bicí nástroje

- zvládá elementární základy hry na malý buben se zřetelem na správné držení paliček a uvolňování rukou
- dokáže předvést základy víření na malý buben
- předvede počátky hry na bicí soupravu (nejprve alespoň velký buben se šlapkou, malý buben na stojanu a zavěšený činel)

Přípravné studium hry na dudy

I.stupeň

Žák:

- zvládá údržbu nástroje, popíše jeho části
- správně tvoří tón
- udrží rovný tón na tónech es1, f1, g1, b (v Es ladění nástroje)
- zahraje jednoduché skladby v daném rozsahu

II. stupeň

Žák:

- zvládá údržbu nástroje, popíše jeho části
- správně tvoří tón
- udrží rovný tón na všech tónech
- zahraje jednoduché skladby v daném rozsahu

Přípravné studium hry na akordeon

I.stupeň

Žák:

- popíše jednotlivé části nástroje
- umí držet správně nástroj
- přečte notový zápis v houslovém klíči c2 – g2
- vytleská jednoduchý rytmus – celé, půlové, čtvrté noty ve čtvrtých taktech
- předvede správné držení pravé ruky na klávesnici
- dodržuje hodnoty celých, půlových a čtvrtých not
- zahraje pravou rukou jednohlasou melodií c2 – g2
- podle sluchu zahraje jednoduchou píseň

II. stupeň

Žák:

- hraje legato, staccato
- plynule vede a otáčí měch
- přečte notový zápis předložených skladeb
- použije správný prstoklad

Přípravné studium sólového zpěvu

I. stupeň

Žák:

- seznámí se s funkcí bránice a dechu
- zazpívá jednoduché lidové písně a jednoduché zlidovělé písně s melodickou oporou
- recituje méně náročné básničky a říkadla
- vytleská rytmus zpívané písně
- dokáže rozpoznat dynamické rozdíly (forte, piano)
- předvede základy správné artikulace pomocí jednoduchých výslovnostních cvičení

II. stupeň

Žák:

- seznámí se s funkcí bránice a dechu
- zazpívá jednoduché lidové písně a jednoduché zlidovělé písně s melodickou oporou
- recituje méně náročné básničky a říkadla
- vytleská rytmus zpívané písně
- dokáže rozpoznat dynamické rozdíly (forte, piano)
- předvede základy správné artikulace pomocí jednoduchých výslovnostních cvičení

-

6.3.2. Studijní zaměření HRA NA KLAVÍR

Po úvodním seznámení s nástrojem se ve studijním zaměření hra na klavír žáci postupně se učí zvládat technické a výrazové prostředky klavírní hry. Kromě skladeb různých stylových období se seznámí s možnostmi vlastního tvoření jednoduchých doprovodů k lidovým a umělým písním. Žáci se mohou zapojit do různých komorních souborů nebo provozují čtyřruční hru.

Základní studium

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na klavír	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu HRA NA KLAVÍR

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- správně sedí u klavíru, uvolňuje hrací ústrojí, dýchá přirozeně a má správně postavenou ruku
- se orientuje na klaviatuře (přenáší tóny v oktávách, rozlišuje hluboké a vysoké tóny)
- hraje podle notového zápisu (rytmické hodnoty not a pomlk celých, půlových a čtvrtých, takt a jeho členění, čte noty v houslovém a basovém klíči v spřiměřeném rozsahu)
- ovládá základní úhozy – portamento, legato, staccato
- hraje jednoduché lidové písně podle sluchu a transponuje je
- hraje dvojmaty, tónický kvintakord
- rozlišuje dynamiku (p, f, crescendo, decrescendo), melodii a doprovod, hraje unisono
- hraje z paměti a věnuje se tří a čtyřruční hře s učitelem
- hraje durové stupnice od bílých kláves dohromady protipohybem, tónický kvintakord zvlášť (tenuto, rozloženě, eventuálně rozloženě + tenuto)

2. ročník

Žák:

- používá při hře pedál
- hraje 5 prstová cvičení v transpozicích, má pohotový a zvukově vyrovnaný úhoz
- užívá při hře melodické ozdoby (příráz, skupinka, nátryl)
- hraje z listu, písně s doprovodem T, S, D
- hraje stupnice přes 2 oktávy protipohybem, tón. kvintakord s obraty zvlášť, (tenuto, staccato, rozložené)

3. ročník

Žák:

- ve skladách dodrží předepsané fráze a agogiku
- doprovodí jednoduchou píseň
- hraje vícehlas
- rozlišuje dynamicky a úhozově jednotlivé hlasy v dvojhmatech a akordech
- hraje dvojhmaty – tercie a sexty (průprava ke hře oktáv)
- hraje z listu lidové písně s doprovodem
- hraje jednoduché lidové písně podle sluchu a transponuje je
- hraje stupnice dur protipohybem nebo rovným pohybem, moll od bílých kláves rovným pohybem, tónickým kvintakord s obraty dohromady
- interpretuje přednesové skladby, ale i etudy a technická cvičení s odpovídajícím výrazem
- interpretuje skladby z různých stylových období

4. ročník

Žák:

- hraje výběr repertoáru různých stylových období (baroko, klasicismus atd.)
- hraje stupnice dur i moll od bílých a černých kláves přes 4 oktávy, protipohybem a rovným pohybem, tónický kvintakord s obraty
- zapojí se do čtyřruční, komorní nebo souborové hry

5. ročník

Žák:

- hraje větší hudební formy, jako je např. sonatina nebo rondo
- ve skladbách zahraje další melodické ozdoby
- hraje stupnice v rovném pohybu + čtyřhlasý akord obraty + velký rozklad tónického kvintakordu dohromady
- improvizuje složitější doprovod písní a tvoří druhý hlas melodie
- realizuje hru stupnic a akordů v dur i moll v rovném pohybu

6. ročník

Žák:

- zahraje skladbu v odpovídajícím tempu dle jejího charakteru
- hraje doprovod k písni podle akordových značek
- zahraje polyfonní skladby z různých stylových období

- hraje stupnice dur a moll v kombinovaném pohybu
- hraje rozložený čtyřhlasý akord

7. ročník

Žák:

- interpretuje různé hudební styly a žánry
- pohotově hraje z listu a doprovází písně, improvizaci v různých tóninách
- hraje všechny dur a moll stupnice kombinovaně, čtyřzvuky a velký rozklad
- hraje ve stupnicích dur a moll v kombinovaném pohybu, velký rozklad akordu
- podílí se na výběru repertoáru absolventského programu

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- hraje stupnice kombinovaně dur i moll
- k daným stupnicím hraje čtyřhlasé akordy, velký rozklad kvintakordu kombinovaně
- hraje doprovody k písním podle sluchu i akordových značek
- interpretuje skladby z různých stylových období

2. ročník

Žák:

- technickou zdatnost klavírní hry udržuje studiem stupnic a náročnějších etud
- rozšiřuje a prohlubuje hudební rozhled v oblasti forem a stylů a v oblasti způsobů jejich interpretace
- přistupuje samostatně ke studiu klavírních skladeb, k jejich analýze a tvorbě hudebního výrazu
- volí skladby svého repertoáru ve spolupráci s učitelem v souvislosti se svými individuálními prioritami
- improvizuje (dle akordických značek) jednoduché hudební útvary a vytváří vlastní doprovody

3. ročník

Žák:

- hraje stupnice kombinovaně v rychlém tempu
- k daným stupnicím hraje velký rozklad kvintakordu s obraty, popřípadě zm. 7 nebo D7 s obraty
- samostatně i v komorním obsazení

4. ročník

Žák:

- vyzná se také v moderních hudebních formách a stylech včetně populárních skladeb
- vyhledává samostatně skladby svého repertoáru a volí technické a výrazové prostředky při jejich interpretaci
- pěstuje čtyřruční hru skladeb různých stylů

- zapojuje se do komorních souborů různého obsazení, spolupracuje při vytváření partů continua v barokních skladbách
- tvoří vlastní doprovody při hře skladeb filmové a populární hudby
- připravuje své absolventské vystoupení včetně volby repertoáru a zařazení komorních skladeb

1.- 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II. stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.

6.3.3. Studijní zaměření HRA NA EKN

Elektronické klávesy jsou moderním hudebním nástrojem, který vznikl až v průběhu 20. století. EKN mohou napodobit a v některých případech i nahradit zvuk tradičních nástrojů. Díky povaze a technickým možnostem nástroje směřuje hra na EKN k interpretaci soudobé hudby, ale v repertoáru nechybí ani skladby klasické hudební literatury.

Základní studium

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na EKN	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku. Výuka hry na EKN je možná po celou dobu studia ve skupině dvou žáků.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu: HRA NA EKN

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- umí číst noty a zná klávesy c1 – g2
- zvládá základy klavírní hry

- hraje oběma rukama současně
- hraje z dostupných klavírních škol a etud
- zahraje durové stupnice do 4# a 1b každou rukou zvlášť
- hraje lidové písně a skladby s automatickým doprovodem v levé ruce

2. ročník

Žák:

- zahraje vybrané durové od bílých kláves
- při hře automatického doprovodu používá akordy dur, moll, 7
- rozumí anglickým výrazům pro používané hudební nástroje
- používá další funkce – intro, ending, fill in

3. ročník

Žák:

- zahraje durové stupnice do 5# a 5b a akordy s obraty
- hraje synkopy, trioly
- ovládá popis nástroje – pojmenuje oktávy: malá tříčárková
- přečte noty v basovém klíči v rámci dané skladby
- rozliší dvoudobý a třídobý takt
- sám volí zvukový rejstřík
- hraje ve dvojhmatech

4. ročník

Žák:

- při hře doprovodu používá složitější akordy – dim, maj7, mi7, sus4
- zvolí k hlavní melodii základní druhy doprovodu – valčík, polka, beat, ballad atd.
- hraje šestnáctinové noty
- používá další funkce podle možností nástroje

5. ročník

- Žák:
- hraje klavírní literaturu
- využívá plný rozsah nástroje
- vybere vhodný způsob doprovodu s ohledem na styl dané skladby
- rozpozná, vyjmenuje a zahraje melodické ozdoby (příraz, nátryl)
- hraje glissando
- hraje složitější rytmické útvary
- hraje v originálních tempech
- hraje technické pasáže v rychlejším tempu
- zahraje dvouhlasou polyfonií

6. ročník

Žák:

- hraje v terciích, sextách a akordech
- hraje charakteristické žánrové skladby
- hraje skladby v těžších tóninách
- zahraje swingový styl

- předvede znalost běžně používané anglické hudební terminologie

7. ročník

Žák:

- zahraje technicky složitější skladby
- rozliší základní taneční rytmy
- zahraje rychlé pasáže v pravé ruce
- zná různé styly a umí je správně interpretovat
- vytvoří si vlastní repertoár podle svého zájmu
- uloží zvuky a styly do paměti nástroje
- vybere vhodné skladby na absolventské vystoupení s ohledem na své interpretační schopnosti

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- vyhledá nahrávky skladeb od různých interpretů a dokáže posoudit různý způsob provedení
- uplatní vlastní představu při nastavování stylů a zvukových možností
- pokusí se vytvořit dvojhlas k lidové písni
- u studované skladby zvolí správné rejstříkování
- hraje rychle technické pasáže

2. ročník

Žák:

- využívá co nejvíce funkcí kláves
- samostatně vybere styl a zvuk, který odpovídá dané skladbě
- mění zvuky během hry
- dokáže upravit populární píseň podle originálu

3. ročník

Žák:

- upraví jednoduchou skladbu do různých aranžmá
- nahraje skladbu do nástroje v několika stopách
- určí hudební styl studované skladby
- upraví populární píseň podle originálu

4. ročník

Žák:

- dokáže samostatně nastudovat obtížnější skladbu
- vyhledá nový notový materiál
- ovládá anglické výrazy doprovodů a rejstříků
- spolupracuje při výběru skladeb pro své absolventské vystoupení
- pracuje samostatně při nácviu skladby po technické a výrazové stránce

1.- 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II. stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.

6.3.4. Studijní zaměření HRA NA HOUSLE

Housle jsou jedním z nejkrásnějších hudebních nástrojů vyučovaných v naší škole. Jsou však považovány za nástroj obtížný, protože žák musí mít dobrý hudební sluch, aby zvládl náročnější začátky. Housle můžeme využít v nejrůznějších hudebních žánrech, kde se žák může velmi dobře uplatnit jak v sólové, komorní, souborové či orchestrální hře.

Základní studium

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na housle	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu: HRA NA HOUSLE

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- umí pojmenovat části houslí a smyčce
- předvede základní postoj a držení nástroje
- staví správně prsty na hmatník ve durovém prstokladu
- umí pojmenovat hrané noty
- zahraje v daném prstokladu jednoduchou píseň či skladbičku
- a dokáže ji ztransponovat na ostatních strunách
- vede smyčec jeho polovinami i celým smyčcem
- hraje smyk détaché a staccato, legato na 1 struně
- hraje podle not
- hraje z paměti jednoduché písně

2. ročník

Žák:

- dokáže poopravit držení nástroje a polohu obou paží
- pozná falešný tón
- hraje v dalším učitelem mollovém prstokladu
- umí zkombinovat prstoklad dur a mol na dvou vedlejších strunách
- orientuje se v notovém zápise hraných prstokladů
- vede smyčec plynule
- zahraje polovinami a celým smyčcem
- zvládá smyky détaché a legato mezi 2 strunami
- hraje ve dvou dynamických rovinách: p, f
- rozlišuje tempo skladby: pomalu rychle a náladu skladby: vesele smutně
- zahraje delší skladbu, než je lidová píseň
- umí zahrát lidovou píseň nebo drobnou skladbičku z paměti

3. ročník

Žák:

- vhodně drží nástroj a má správnou polohu obou paží
- pohotově čte a hraje z not
- dokáže opravit falešný tón
- zvládá hru v již naučených prstokladech a dle výběru učitele je propojuje s dalšími
- volí hru polovinami nebo celým smyčcem, umí použít i třetiny smyčce
- umí kombinovat hru staccato, détaché a legato
- zahraje v dynamických rovinách p, mf, f, crescendo, decrescendo
- umí rozlišit náladu skladby: vesele smutně, tanečněpochodově
- zahraje jednoduchý dvojhmat s prázdnou strunou
- zahraje poněkud delší skladbičku z not

4. ročník

Žák:

- ovládá správné držení nástroje a správnou polohu obou paží
- hraje rytmicky i intonačně přesně
- zvládne idalší prstoklady v 1.poloze
- dokáže zahrát melodii s jednoduchým pohybem šestnáctinových not
- ovládá hru probraných smyků a správné dělení smyčce na všech strunách
- zahraje řadové staccato
- zná synkopu, tečkovaný rytmus a accent
- zapojí se do komorní nebo souborové hry

5. ročník

Žák:

- ovládá hru v 1.poloze a plynule spojuje prstoklady
- hraje jednoduché akordy a dvojhmaty, flageolety
- ovládá základy hry v polohách
- plynule využívá naučené smyky

- zvládá pohyb v šestnáctinovém pohybu a řadové staccato
- zahraje vibráto
- uplatňuje základy správné přednesové interpretace
- hraje jednoduché melodické ozdoby (příraz, trylek)
- hraje jednoduché skladby z listu

6.ročník

Žák:

- hraje i v jiné než v 1.poloze
- umí procvičované polohy spojit pomocí výměn
- ovládá výměny smyků u žabky
- zahraje spiccato
- hraje skladby více slohových období se základními prvky jejich interpretace

7. ročník

Žák:

- hraje v dalších polohách v rozmezí 1.- 5.polohy
- výměny vzájemně propojí
- ovládá hru jednoduchých akordů a dvojhmatů
- využívá vibrata v hraných skladbách
- hraje v rychlejších tempech
- zařadí do svého repertoáru skladby z dalších slohových období
- umí rozeznat základní členění skladeb a tóninové vztahy

II.stupeň

1. ročník

Žák:

- hraje ve vyšších polohách
- realizuje hru náročnějších dvojhmatů, tercie, sexty, oktávy, kterých užívá ve stupnicích, etudách a přednesových skladbách

2. ročník

Žák:

- běžně využívá nástrojové dovednosti získané během studia 1. stupně
- uvědoměle používá kvalitní tvoření tónu a jeho barvy, přizpůsobuje intonaci v souvislosti s tóninami skladeb, prohlubuje různorodost a šíří zvuku v souvislosti s rezonancí nástroje
- samostatně postupuje při studiu skladeb, volí pracovní postupy a způsoby zvládnutí, prstoklady, smyky

3. ročník

Žák:

- umí hrát ve všech polohách
- umí citlivě používat vibrato
- pracuje pravou rukou hra zápěstím, smyky spiccato, řadové staccato, apod.
- zařadí do svého repertoáru přiměřeně náročné skladby

- zapojí se do výběru skladeb dle svých zájmů

4. ročník

Žák:

- využívá rozšíření techniky levé ruky o základní dvojhmatové řady (oktávy, tercie, sexty) a pravé ruky o skákavé (odrazné) smyky (spiccato, příp. sautillé)
- rozlišuje interpretaci skladeb různých stylových období, rozlišuje výrazové prostředky pro různé styly hudby
- spolupracuje na vedení zkoušek ve větších souborech, usměrňuje hru mladších spoluhráčů
- připravuje program svého absolventského vystoupení včetně zařazení komorních či souborových skladeb a veřejně jej prezentuje

1.- 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II. stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.

6.3.5. Studijní zaměření HRA VIOLU

Viola patří do skupiny smyčcových nástrojů, vizuálně je podobná houslím, avšak má temnější a sametovější barvou tónu. Viola se využívá ve smyčcových komorních seskupeních, v duu s houslemi, ale i jako sólový nástroj. Kvůli větší menzuře je zapotřebí, aby žák, který má zájem učit se hrát na violu, byl již natolik fyzicky vyspělý, aby tento nástroj udržel a mohl posléze dobře ovládnout způsob hraní.

Základní studium

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na violu	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu HRA NA VIOLU

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- dokáže popsat nástroj
- orientuje se ve violovém klíči
- hraje vybrané prstoklady v 1.poloze

2. ročník

Žák:

- dodržuje správný postoj a držení nástroje
- zvládá orientaci ve violovém klíči
- zahraje některé stupnice v 1.poloze
- využívá dalších prstokladů v 1.poloze
- ovládá hru půlkami smyčce a lépe tvoří tón

3. ročník

Žák:

- dokáže zahrát stupnice dle výběru přes 2oktávy
- kombinuje probrané prstoklady
- ovládá hru détaché, hru přes struny, jednoduché legáto
- využívá základní dynamiku – forte, piano

4. ročník

Žák:

- ovládá prstoklady v celé 1.poloze
- zvládá hru stupnic přes 2oktávy v rozmezí 1.polohy
- zahraje staccato a další základní smyky i jejich jednoduché kombinace
- rozšiřuje dynamiku o crescendo a decrescendo
- zapojí se do komorní nebo souborové hry

5. ročník

Žák:

- zvládá výměnu z 1.do 3.polohy
- zahraje stupnici s výměnou do 3. polohy
- hraje vibrato
- zvládá hru jednoduchých dvojmatů
- použije přirozené flažolety
- umí zahrát všechny doposud probrané smyky

6. ročník

Žák:

- orientuje se ve 3.poloze
- zvládne propojit 1.a 3.polohu
- hraje z listu

7. ročník

Žák:

- ovládá dobře 3.polohu
- hraje některé stupnice přes 3oktávy
- studium I. stupně zakončí veřejným vystoupením

II.stupeň

1. ročník

Žák:

- hraje i v dalších polohách
- využívá obtížnější druhy smyku
- je schopen dobré intonační sebekontroly
- zahraje skladbu přiměřenou své technické úrovni
- běžně využívá nástrojové dovednosti získané během studia 1. stupně

2. ročník

Žák:

- uvědoměle používá kvalitní tvoření tónu a jeho barvy
- přizpůsobuje intonaci v souvislosti s tóninami skladeb, prohlubuje různorodost a šíří zvuku v souvislosti s rezonancí nástroje
- samostatně postupuje při studiu skladeb, volí pracovní postupy a způsoby zvládnutí, prstoklady, smyky
- orientuje se v hudebním zápisu partů komorních skladeb, samostatně zvládá koordinaci s dalšími hráči, vytváří různorodý hudební výraz společně interpretovaných skladeb

3.ročník

Žák:

- zahraje náročnější skladby
- tvoří kvalitní tón, má dobrou intonační sebekontrolu
- využívá rozšíření techniky levé ruky o hru dvojhmatů v rámci 1. až 3. polohy
- pravé ruky o skákavé (odrazné) smyky (spiccato, příp. sautillé)
- rozlišuje interpretaci skladeb různých stylových období, rozlišuje výrazové prostředky pro různé styly hudby

4.ročník

Žák:

- spolupracuje při nácviu skladeb ve větších souborech, usměrňuje hru mladších spoluhráčů
- připravuje program svého absolventského vystoupení včetně zařazení komorních či souborových skladeb a veřejně jej prezentuje

1.- 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II. stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.

6.3.6. Studijní zaměření HRA NA KONTRABAS

Kontrabas jen nejhlubším, a tedy i největším ze smyčcových nástrojů a všeobecně platí, že k jeho výuce jsou přijímáni žáci s většími fyzickými předpoklady, tedy již starší. Proto se ve školním vzdělávacím programu nezabýváme přípravným studiem, neboť žák mladší 7 let se nikdy u talentových zkoušek neobjeví. Zároveň je počítáno, že vzhledem k vyššímu věku začátečníka se nestane, že by žák absolvoval oba stupně v plné šíři. Proto je v ŠVP 2. stupeň koncipován spíše jako alternativa k 1. stupni.

Konečné hudební uplatnění kontrabassistů je velmi žánrově různorodé, možno dokonce říci, že patrně nejrozsáhlejší ze všech hudebních nástrojů. Zasahuje jak oblast vážné, tak populární a lidové hudby, v neposlední řadě pak i jazzu. Výuka je koncipována tak, aby připravila žáky v základech na všechny tyto žánry.

Zvládnutí kontrabasu předpokládá krom běžných muzikantských dispozic tedy i jistý fyzický fond žáka. Znamená to, že začátky výuky budou velmi pomalé, protože jsou zároveň i jakýmsi fyzickým tréninkem a žák si v prvních letech (obzvláště v případech mladších žáků) buduje i fyzickou kondici.

Základní studium

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na klavír	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku. (věk vhodný pro počátek studia určí individuálně učitel podle tělesných dispozic žáka)

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu HRA NA KONTRABAS

I. stupeň

1. ročník

Žák

- zvládá základní postoj u nástroje
- umí držet smyčec
- umí vodit smyčec po prázdných strunách
- umí postavi levou ruku
- umí v pizzicatu vystřídat všechny prsty levé ruky v základní poloze
- propojí levou ruku s pravou v nejjednodušší schematické podobě (prstoklad 42124)
- umí pojmenovat všechny části nástroje

2. ročník

Žák

- zvládne přípravná cvičení na prázdných strunách
- zvládne cvičení v základní poloze
- zahraje stupnice v základní poloze
- zvládne základní druhy smyku (détaché, legato a staccato)
- zahraje první jednoduchý přednes

3. ročník

Žák

- zvládne 1. polohu
- zvládne výměny poloh mezi základní polohou a první polohou
- zahraje stupnice v rozsahu základní a 1. polohy
- rozliší základní dynamické stupně (p, mp, mf a f)
- zahraje alespoň dvě přednesové skladby

4. ročník

Žák

- zvládne hru do 3. polohy
- okáže zahrát crescendo a decrescendo
- zahraje stupnice v rozsahu 3 poloh
- zvládá akcent
- zvládne vibrato
- zahraje alespoň další dvě přednesové skladby
- zapojí se do komorní nebo souborové hry

5. ročník

Žák

- zvládne hru do 3. mezipolohy
- zahraje stupnice v rozsahu do 3. mezipolohy
- rozliší základní stylová období v poslouchaných skladbách
- zvládá synkopu
- respektuje tempové a výrazové názvosloví
- ovládá hru základních harmonických funkcí
- zahraje alespoň další dvě přednesové skladby

6. ročník

Žák

- zvládne hru 3. prstem, tedy od 6. do 7. polohy
- zvládne hru v palcové poloze
- zvládá portamento a řadové staccato
- zahraje skladby v nejjednodušší podobě různých hudebních žánrů
- zahraje cyklickou skladbu baroka nebo klasicismu

7. ročník

Žák

- zvládá veškeré spektrum jednooktávových stupnic
- v rozsahu eb hraje i stupnice dvouoktávové
- vytváří kvalitní tón
- zvládá hru jednodušších skladeb z listu
- nastuduje k absolventskému koncertu dvě skladby, z toho jednu zpěvného charakteru a jednu rytmičtější

II. stupeň

1. ročník

Žák

- zvládne hru do 3. polohy
- zvládne výměny poloh
- zahraje stupnice v rozsahu 3 poloh
- rozliší základní dynamické stupně (p, mp, mf a f)
- dokáže zahrát crescendo a decrescendo
- zvládá akcent
- zahraje alespoň dvě přednesové skladby

2. ročník

Žák

- zvládne vibrato
- zvládne hru do 3. mezipolohy
- zahraje stupnice v rozsahu do 3. mezipolohy
- zvládá synkopu
- respektuje bez pomoci učitele tempové a výrazové názvosloví
- zahraje alespoň další dvě přednesové skladby

3. ročník

Žák

- zvládne hru 3. prstem, tedy od 6. do 7. polohy
- ovládá hru základních harmonických funkcí
- rozliší základní stylová období v poslouchaných skladbách
- ovládá hru základních harmonických funkcí
- zahraje alespoň další dvě přednesové skladby

4. ročník

Žák

- zvládne hru v palcové poloze
- zvládá portamento a řadové staccato

- zahraje skladby v nejjednodušší podobě různých hudebních žánrů
- zvládá veškeré spektrum jednooktávných stupnic
- v rozsahu eb hraje i stupnice dvouoktávné
- zvládá hru jednodušších skladeb z listu
- zahraje cyklickou skladbu baroka nebo klasicismu
- nastuduje k absolventskému koncertu dvě skladby, z toho jednu zpěvného charakteru a jednu rytmičtější

1.- 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II. stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.
-

6.3.7. Studijní zaměření HRA NA ZOBCOVOU FLÉTNU

Zobcová flétna je na naší škole vyučována jako svébytný nástroj, nejen jako nástroj přípravný, jak to bývalo ještě v nedávné době. Pokud si žák jako svůj obor vybere zobcovou flétnu, bude nejprve studovat písňové melodie a tance ze všech historických slohových období, kdy byla flétna užívána až po současnost. Bude seznámen se všemi běžnými druhy zobcových fléten a naučí se je ovládat (soprán, alt, tenor, bas). Ve vyšších ročnících dbáme na uplatnění žáků v souborové hře.

Základní studium

Učební plán:

	I. STUPEŇ							II. STUPEŇ			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - Žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku. Výuka hry na zobcovou flétnu je v 1. – 3. ročníku možná ve skupině dvou žáků.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu HRA NA ZOBCOVOU FLÉTNU

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- ovládá základy dechové techniky, nasazení a držení nástroje
- zahraje minimální rozsah g1 d2
- rozliší celou, půlovou, čtvrtovou notu a pomlku

2. ročník

Žák:

- hraje v 3/4 A 4/4 a 2/4 taktu s použitím osminových not
- artikuluje tenuto, staccato a legato
- hraje s učitelem nebo spolužákem ve dvojhlasu
- - užívá rozsah nejméně c1 d2

3. ročník

Žák

- ovládá rozsah nejméně c1 a2
- umí zahrát stupnice C dur, G dur, F dur dur a skladby v těchto tóninách
- použije tečkovaný rytmus
- nadechuje se podle frází
- zahraje krátkou melodii z paměti

4. ročník

Žák:

- ovládá chromatický rozsah nástroje a je schopen jednoduché transpozice
- hraje stupnice dur do 4# a 4b
- při hře používá dynamiku (p, mf, f, crescendo, decrescendo)
- rozlišuje základní druhy tempa – pomalu, rychle

5. ročník

Žák:

- hraje na další druh zobcové fletny
- hraje mollové stupnice
- ovládá melodické ozdoby trylek, nátryl mordent, obal

6. ročník

Žák:

- při souhře s klavírem či jiným nástrojem umí ukázat začátek a konec skladby
- zvládá přiměřeně rychlé běhy
- kontroluje kvalitu tónu bez vibráta i s vibrátem
- ovládá kromě stupnic i kvintakordy a D7 u dur stupnic

7. ročník

Žák:

- vystoupí na absolventském vystoupení, kde zahraje s doprovodem skladbu
- o několika větách, dynamicky, výrazově, a tempově odstíněnou
- hraje skladby různých období a forem. např: barokní sonata a suita, skladby

II.stupeň

1. ročník

Žák:

- ovládá hru na flétny f ladění (altová, sopraninová)
- popíše moderní techniky hry např. fruláto, glizando
- hraje z listu

2. ročník

Žák:

- v souvislosti s variabilitou učebního plánu volí prioritu individuální výuky nebo skupinové interpretace
- využívá svoji nástrojovou vybavenost v oblasti kvality tónu a hudebního výrazu (tvoření tónu a jeho barvy, zvuk a jeho ovládnutí)
- rozšiřuje své technické schopnosti v pohyblivosti v náročných melodických a rytmických pasážích
- seznamuje se s dalšími druhy zobcových fléten (tenorová a basová flétna) - u nově poznávaných nástrojů zvládá orientaci v notovém zápise, v transpozici a hmatových schématech, je schopen střídání nástrojů
- je samostatný při studiu skladeb, volí pracovní postupy a způsoby zvládnutí

3. ročník

Žák:

- ovládá artikulaci ve skladbách jednotlivých slohových období a rozlišuje jejich charakter
- zapojí se do výběru skladeb
- samostatně připraví své absolventské vystoupení, kde uplatní nabyté dovednosti, na koncertě zazní nejméně dvě rozsáhlejší skladby různého slohového období

4. ročník

Žák:

- orientuje se v hudebním zápise sólových i komorních skladeb, je schopen samostatné přípravy partů pro sólovou a komorní hru
- pracuje v komorních souborech různého obsazení a hraje na různé druhy zobcových fléten, hledá vhodné zvukové a výrazové polohy společně tvořených skladeb
- připravuje absolventské vystoupení včetně zařazení hry komorních souborů

1.- 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II. stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.

6.3.8. Studijní zaměření HRA NA PŘÍČNOU FLÉTNU

Příčná flétna se řadí mezi královské nástroje nejen pro svůj vzhled, ale i díky svému tónu. Psali pro ni skladatelé všech stylových období, a tak v repertoáru pro příčnou flétnu nalezneme skladby od baroka po jazz. Hráči na příčnou flétnu mají široké uplatnění od sólistů, přes hráče v komorních sdruženích, lidových souborech, symfonických orchestrech až po populární a jazzové kapely.

Základní studium

Učební plán:

	I. STUPEŇ							II. STUPEŇ			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na příčnou flétnu	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku (věk vhodný pro počátek studia určí individuálně učitel podle tělesných dispozic žáka)

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu HRA NA PŘÍČNOU FLÉTNU

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- hraje tóny g1d2 po půltónech
- ovládá nasazování tónu
- zahraje rovný tón na 4 doby
- ovládá legato
- zná správný postoj a držení nástroje, postavení rukou a prstů a bránicové
- dýchání

2. ročník

Žák:

- hraje tóny c1d2 po půltónech
- ovládá přefuk do 2. oktávy
- hraje tóny na 68 dob
- hraje tóny staccato

3. ročník

Žák:

- hraje tóny c1c3 po půltónech
- hraje oktávy tenuto, legato, tóny na 8 dob
- hraje stupnice C, G, D, F s tónickým kvintakordem

4. ročník

Žák:

- hraje tóny c1g3 po půltónech
- ovládá základní dynamiku f a p a zásady ladění
- hraje stupnice dur a základní moll s akordem
- zahraje základní ozdoby (nátryl, trylek) transponuje o oktávu výše
- uplatní se v komorní nebo souborové hře

5. ročník

Žák:

- hraje tóny c1h3 po půltónech
- zvládá hru dvojitého staccata
- zahraje trylkové hmaty ve třetí oktávě

6. ročník

Žák:

- hraje tóny c1c4
- při hře umí použít trojitě staccato
- hraje stupnice dur i moll, T5/3, D7, zm7
- uplatňuje větší technickou zručnost při hře pohyblivých pasáží, používá různých druhů frázování a artikulace
- rozlišuje výrazové prostředky ve skladbách různých stylových období a různé druhy melodických ozdob
- je schopen soustavné a samostatné přípravy skladeb

7. ročník

Žák:

- hraje tóny c1c4
- hraje stupnice dur i moll, T5/3, D7, zm7, stejnojmenné, paralelní
- propojuje a prohlubuje získané vědomosti a dovednosti v oblasti používání dechu, tvorby tónu, frázování, technické zručnosti
- využívá různých výrazových prostředků pro vyjádření obsahu skladeb (dynamika, vibrato, změny tempa, ozdoby)
- využívá hry stupnic pro získání technické, rytmické a tónové vyrovnanosti hry
- vytváří vlastní způsob interpretace skladeb, volí výrazové prostředky při respektování stylové charakteristiky skladeb
- orientuje se v notovém zápisu složitějších skladeb (vícehlas)
- spolupracuje v komorních souborech různého obsazení
- je schopen hry z listu a tématické improvizace (např. na téma nálad)
- hraje s doprovodem, zvládá hru snadnějších skladeb zpaměti
- připravuje absolventské vystoupení, do programu zařadí také komorních skladby (souborovou hru)

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- hraje tóny c1c4 po půltónech, oktávy legato, tenuto (přes 2 oktávy)
- hraje dvojité a trojitě staccato

- hraje stupnice dur a moll do 7# a 7b s T5/3, D7, zm 7 (obraty po čtyřech) legato i staccato
- hraje ve forte, pianu, crescendo, decrescendo, akcenty, fp a ladění
- umí popsat zásady interpretace hudby baroka, klasicismu, romantismu
- zahraje trylkové, alternativní a pomocné hmaty (trylkové zvláště ve 3. oktávě)

2. ročník

Žák:

- je schopen používat vyspělou nástrojovou vybavenost v oblasti práce s dechem, při tvoření tónu a jeho barvy, při ovlivňování zvuku a jeho kvality
- využívá pokročilou technickou zručnost pro uvolněnou pohyblivost v náročných melodických a rytmických pasážích
- využívá stupnic dur, moll, chromatické stupnice a rozložených akordů k udržování technické zručnosti a pohyblivosti
- rozšiřuje dynamické možnosti a používání vibrata při tvorbě výrazu skladeb
- samostatně studuje skladby
- orientuje se v používání hudebních výrazových prostředků ve skladbách různých stylových období
- interpretuje hudebně a výrazově kontrastní skladby se zřetelným rozlišením způsobů hry

3. ročník

Žák:

- zná všechny používané melodické ozdoby
- hraje frulato, odtahy, ovládá ladění nástroje
- hraje všechny stupnice dur i moll, v triolách a v intervalech
- zvládá základy hry na pikolu
- je schopen vlastního hudebního projevu, hraje kadence

4. ročník

Žák:

- je schopen se orientovat v notových zápisech složitějších skladeb, ve vícehlase
- je samostatný při studiu sólových skladeb a komorních partů, volí technické i výrazové prostředky pro jejich interpretaci
- samostatně připravuje souborové party, hraje v komorních souborech různého obsazení
- vede mladší spoluhráče při zkouškách souborů
- je schopen improvizace na různá hudební témata
- hraje z paměti a s doprovodem
- připravuje absolventské vystoupení, volí repertoár a jeho způsoby interpretace, zařadí do programu hru v souboru

1.- 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II. stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.

6.3.9. Studijní zaměření HRA NA KLARINET

Klarinet je jeden z nejoblíbenějších dřevěných dechových nástrojů. Již od poloviny 18. století je pevnou součástí symfonického orchestru. Uplatňuje se i v jazzu, lidové a populární hudbě. Pro počátky studia může škola zapůjčit žákům nástroj.

Klarinet patří mezi jednojazyčkové (jednoplátkové) dřevěné dechové nástroje. Předchůdcem klarinetu byl nástroj zvaný chalumeau, který byl v Německu po roce 1700 přestavěn na klarinet. Přestavbou se značně rozšířil rozsah nástroje a začaly pro něj vznikat náročnější sólové skladby. O velký rozvoj obliby klarinetu v sólové, komorní i orchestrální hudbě se zasloužil především W. A. Mozart a také skladatel českého původu Karel Stamitz. V 19. století zdokonalil klarinetovou mechaniku klarinetista Böhm, jehož systém je užíván dodnes.

Klarinet je oblíbený dechový nástroj pro své široké možnosti využití v souborové hře nejrůznějších žánrů od klasických obsazení (dechová tria, kvintety) po jazzová seskupení či folklórní soubory. Jeho barevný zvuk je nezastupitelnou součástí dechových i symfonických orchestrů. Díky velikosti nástroje a fyzické náročnosti hry je možné s výukou klarinetu začít v 9 až 10 letech podle individuálních dispozic žáka, do té doby je pro získání základních dechových návyků využívána zobcová flétna. Cílem výuky je vybavit hráče nástrojovými dovednostmi i pochopením základních hudebních souvislostí pro využití v sólové hře i pro zapojení v nejrůznějších souborech.

Základní studium

Učební plán:

	I. STUPEŇ							II. STUPEŇ			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na klarinet	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku. (věk vhodný pro počátek studia určí individuálně učitel podle tělesných dispozic žáka)

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu HRA NA KLARINET

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- ovládá základní návyky a nátiskové dovednosti
- zahraje legato a detaché v rozsahu e g2
- hraje durové stupnice s 1# a1b
- zahraje národní písně

2. ročník

Žák:

- hraje v rozsahu e - c3
- ovládá v daném rozsahu stupnice do 2# a 1b s kvintakordy z paměti
- zvládá z paměti jednoduchou skladbu
- zahraje s druhým nástrojem jednoduché skladby využívá rytmické hodnoty not a pomlk: celá, půlová, čtvrtá, osminová, půlová s tečkou, čtvrtá s tečkou
- je schopen hrát v tóninách C, F, G dur
- předvede hru drobných skladeb s doprovodem a z paměti
- zapojuje se do hry v duu s učitelem nebo jiným žákem

3. ročník

Žák:

- rozlišuje základní dynamické odstíny p, mf, f, crescendo, decrescendo
- ovládá legato, detaché a staccato
- hraje v rozsahu e f3
- zná durové stupnice a kvintakordy s obraty do 3# a3b zvládá obtížnější rytmické útvary trioly a synkopy
- je schopen hry s doprovodem klavíru, hry kratších skladeb z paměti
- zvládá dvouhlasou hru s učitelem nebo jiným žákem

4. ročník

Žák:

- zahraje dur stupnice do 4# a 4b a moll do 2 # a 2b a jejich akordy
- interpretuje různá slohová období včetně soudobé hudby
- ovládá melodické ozdoby nátryl, příraz, trylek a hru z listu
- uplatní se v komorní nebo souborové hře

5. ročník

Žák:

- ovládá stupnice dur do 5# a 5b a moll do 3 # a 3b
- ovládá obraty a kordů i v artikulacích
- zvládá frázování v hudbě populární, swingové a jazzové

6. ročník

Žák:

- ovládá stupnice dur a moll do 6# a 6b a moll do 4# a 4b a chromatickou stupnici
- ovládá základy transpozice
- hraje skladby různých stylů a žánrů a vystihne jejich výraz

7. ročník

Žák:

- využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- ukončí I. STUPENĚ veřejným vystoupením
- používá elementární transpozici (in A, in C)
- interpretuje skladby různých hudebních období, stylů a žánrů

II. stupeň

1.ročník

Žák:

- hraje v celém rozsahu nástroje e - g3
- zahraje melodické ozdoby a při hře použije agogiku
- zahraje náročnější skladbu z paměti do hry zařazuje nácvik rychlého a dvojitého staccata a procvičování různých artikulačních vzorců
- využívá celý rozsah nástroje a všech chromatických tónů v tomto rozsahu
- hraje durové a mollové stupnice do 5 křížků a bé s akordy a obraty, D7 a zm7 a chromatické stupnice
- ovládá základy kontrolovaného vibrata
- dokáže využít širokých výrazových možností nástroje, agogických, dynamických a tempových rozdílů
- je schopen samostatné přípravy skladeb, volby výrazových prostředků
- se zapojuje do komorních souborů různého obsazení, aktivně tvoří způsob společné interpretace skladeb, zvládá samostatnou přípravu komorních partů a hru z listu

2. ročník

Žák:

- ovládá základy kontrolovaného vibrata
- dokáže využít širokých výrazových možností nástroje, agogických, dynamických a tempových rozdílů
- je schopen samostatné přípravy skladeb, volby výrazových prostředků
- se zapojuje do komorních souborů různého obsazení, aktivně tvoří způsob společné interpretace skladeb, zvládá samostatnou přípravu komorních partů a hru z listu

3. ročník

Žák:

- hraje z listu
- ukončí studium ZUŠ veřejným vystoupením na kterém zahraje minimálně dvě skladby rozdílného charakteru, jedna může být komorní

4. ročník

Žák:

- prohlubuje celkový hudební rozhled, orientuje se v různých hudebních stylech a v pravidlech jejich interpretace
- je schopen hodnotit a vytvářet si názor na nahrávky a na cizí i vlastní výkony
- zvládá samostatnou přípravu skladeb, volbu vhodných výrazových a stylových prostředků
- hraje všechny durové a mollové stupnice s akordy a obraty, D7 a zm7 a chromatické stupnice
- je schopen sólové hry rozsáhlejších skladeb a cyklů, hry s doprovodem klavíru, hry z not, z paměti a z listu

1.- 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II. stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.

6.3.10. Studijní zaměření HRA NA SAXOFON

Saxofon je nejmladší dechový dřevěný jednojazyčkový, v současné době nejvíce používaný v populární a taneční hudbě. Vznik klarinetu je datován do roku 184, kdy jej v Belgii sestrojil nástrojař Adolfe Sax.

Základní studium

Učební plán:

	I. STUPEŇ							II. STUPEŇ			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na saxofon	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku (věk vhodný pro počátek studia určí individuálně učitel podle tělesných dispozic žáka)

**Očekávané výstupy vyučovacího předmětu
HRA NA SAXOFON**

I. stupeň

1.ročník

Žák:

- dbá na správný postoj, držení nástroje a správné dýchání
- používá artikulaci detaché
- využívá dlouhého tónu k tvorbě kultivovaného tónu
- umí sestavit nástroj a ovládá jeho údržbu
- upraví a nasadí plátek na hubičku
- rozvíjí hmatové dispozice nástroje
- hraje tóny ve střední poloze
- vnímá dynamické rozdíly
- orientuje se v tóninách C, F, G

2.ročník

Žák:

- propojuje techniku jazyka a prstů plynulým způsobem
- rozlišuje hru nasazovaně x legato
- hraje kvintakord
- orientuje se v durových a mollových tóninách do 2 křížků a do 2 bé, je schopen transpozice v těchto tóninách
- hraje jednoduché dvojhlasy
- orientuje se v tempových označeních
- hraje ve spodní poloze
- prezentuje se na veřejnosti
- uplatňuje ve hře hru forte, piano
- ovládá hru jednoduchých krátkých skladeb z paměti

3.ročník

Žák:

- užívá ve skladbách hry staccato, detašé, legato
- orientuje se v durových a mollových tóninách do 3 křížků a 3 bé,
- hraje kvintakordy s obraty
- chápe a používá dynamické rozdíly
- hraje ve vysoké poloze

4.ročník

Žák:

- seznamuje se s jazzovým frázováním

- udržuje nátisk hrou dlouhých tónů
- orientuje se v melodických ozdobách
- orientuje se v dur a moll stupnicích do 4 křížků a 4 bé
- hraje dominantní septakord
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech

5.ročník

Žák:

- vhodně umístí nádechy do skladby
- rozvíjí hru z listu a z paměti
- samostatně volí tempo skladby
- orientuje se v durové pentatonice
- orientuje se v dur a moll stupnicích do 5 křížků 5 bé

6.ročník

Žák:

- hraje v různých artikulacích a rytmech
- orientuje se ve skladbách různých stylových období
- seznámí se s bluesovou stupnicí
- orientuje se v dur a moll stupnicích do 6 křížků a 6 bé
- rozvíjí vyrovnanost zvuku nástroje ve všech polohách
- hraje plynule z listu
- respektuje předepsaná tempová a dynamická značení ve skladbách

7.ročník

Žák:

- orientuje se v dur a moll stupnicích do 7 křížků a 7 bé, je schopen transpozice v těchto tóninách
- rozvíjí hru z listu a z paměti
- společně s učitelem zhodnotí své studium
- studium zakončí absolventským vystoupením
- je prakticky a teoreticky vybaven k pokračování v dalším studiu

II.stupeň

1.ročník

Žák:

- samostatně uplatňuje technické i výrazové prostředky dosažené v průběhu prvního stupně studia
- pravidelně udržuje nátiskovou připravenost a kultivaci tónu pomocí vydržovaných tónů, alikvotních tónů a bráničního dýchání
- aplikuje výrazové prostředky dynamické, agogické a artikulační, jakož i základy frázování vzhledem ke stylu interpretované skladby

2.ročník

Žák:

- artikuluje veškerými přiměřenými prostředky (staccato, legato, portamento)
- ovládá techniku alikvotních tónů

- improvizuje na jednoduché téma a jednoduchou harmonii (např. bluesová „dvanáctka“)

3.ročník

Žák:

- disponuje pevným nátiskem a dovede přizpůsobit studijní režim veřejnému vystoupení
- využívá celého rozsahu nástroje a zná pomocné hmaty zejména v tříčárkované oktávě
- - interpretuje všechny durové, mollové a zmenšené stupnice, církevní mody vhodné pro improvizaci podle akordických značek (dorský, lydický, mixolydický, lokrický) včetně tónických kvintakordů, dominantních septakordů, jejich obrátů a nadstaveb
- osvojil si hru podle akordických značek X, X7, Xmi, X°, Xmi7, Xmaj, Xmi5
- ovládá techniku alikvotních tónů a dovede je použít v melodii
- v interpretaci artikuluje veškerými přiměřenými prostředky (staccato, legato, portamento apod.)

4.ročník

Žák:

- realizuje samostatnou přípravu na koncert, či jiné veřejné vystoupení
- interpretuje klasické, jazzové etudy, přednesové skladby s doprovodným nástrojem, komorní
- hru, hraje písně z paměti
- zná principy interpretace lidové, populární, taneční a jazzové hudby a je schopen samostatného studia

1.- 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II. stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.

6.3.11. Studijní zaměření HRA NA TRUBKU

Trubka je nejčastěji používaný člen rodiny žesťových nástrojů. Její historie a repertoár sahají od renesanční a barokní hudby po nejmladší a nejmodernější hudební žánry. Trubka má široké uplatnění jako sólový nástroj, nástroj pro komorní hru i nástroj orchestrální. V řadě zemí jsou velmi oblíbené žesťové soubory různého obsazení, v nichž je trubka základním nástrojem. Její role je velmi významná v moderní, především jazzové hudbě. V naší hudební historii má důležité místo také tradice dechových hudeb se specifickým repertoárem a obsazením, i zde má trubka významnou úlohu.

Zájem o hru na žesťové nástroje v posledních letech poněkud poklesl, cílem výuky je proto představit tyto nástroje v dobrém světle a vytvořit předpoklady pro získávání nových hráčů, z nichž by bylo možné tvořit různé žesťové ansámby.

Sólové výkony žáků i vystoupení žesťových komorních souborů jsou žádanou součástí řady kulturních a společenských příležitostí. Slavnostní hudební výraz, který je charakteristický pro zvuk žesťových nástrojů, jim dává množství příležitostí uplatnit své umění v životě obcí, měst a jejich kulturních událostí.

Základní studium

I. stupně

Učební plán:

	I. STUPEŇ							II. STUPEŇ			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na trubku	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku.

pozn.: věk vhodný pro počátek studia určí individuálně učitel podle tělesných dispozic žáka

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu HRA TRUBKU

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- zná historii, stavbu nástroje a základní způsoby péče o nástroj
- je schopen použít základy správného postoje a držení těla při hře na nástroj (uvolněné svaly, správný postoj rukou a ramen, volný krk, pozice brady)
- je schopen použít základní návyky pro tvorbu tónu (správné dýchání, využití bránice, aktivní využívání břišních svalů, práce jazyka, funkce mimických svalů)
- formuje nátisk na základě každodenní domácí přípravy
- hraje spolehlivě v rozsahu c1 – c2 (ladění in B)

- hraje základní nátisková cvičení (dlouhé tóny, ohebnost rtů), cvičení pro ohebnost jazyka
- interpretuje jednoduché skladby a lidové písně
- rozezná a interpretuje hru staccato a hru legato

2. ročník

Žák:

- vládá správné držení těla při hře na nástroj (uvolněné svaly, správný postoj rukou a ramen, volný krk, pozice brady)
- ovládá základní anatomické předpoklady tvorby tónu (využití bránice, aktivní využívání břišních svalů, práce jazyka, funkce mimických svalů)
- hraje v rozsahu fis – e2 (ladění in B)
- hraje základní nátiskové cvičení ve větším rozsahu, než v předchozím ročníku (dlouhé tóny, ohebnost rtů), cvičení pro ohebnost jazyka
- rozlišuje hru staccato a hru legato
- interpretuje z paměti stupnice dur a moll, jejich tónické kvintakordy (do 3 křížků a 3 bé)
- interpretuje jednoduché skladby klasické hudby a složitější lidové písně

3. ročník

Žák:

- uvědoměle využívá správné držení těla při hře na nástroj (uvolněné svaly, správný postoj rukou a ramen, volný krk, pozice brady)
- uvědoměle využívá základní anatomické předpoklady tvorby tónu (využití bránice, aktivní využívání břišních svalů, práce jazyka, funkce mimických svalů)
- hraje v rozsahu fis – g2 (ladění in B)
- používá nátisková cvičení (dlouhé tóny, ohebnost rtů), cvičení pro ohebnost jazyka a základní cvičení pro ohebnost prstů
- používá hru v různých dynamických odstínech, hru legato a staccato
- hraje stupnice dur a moll, jejich tónické kvintakordy, včetně obrátů (do 4 křížků a 4 bé)
- interpretuje jednodušší (doprovodné) party tanečního orchestru, interpretuje jednoduché etudy
- je schopen použít jednoduché prvky volné improvizace
- interpretuje základní skladby klasické hudby, složitě lidové písně

4. ročník

Žák:

- využívá zvládnuté anatomické předpoklady tvorby tónu ve všech dynamických a rozsahových registrech (bránice, břišní svaly, jazyk, mimické svaly)
- hraje v rozsahu fis – c3 (ladění in B)

- hraje náročnější nátisková cvičení (dlouhé tóny, ohebnost rtů), cvičení pro ohebnost jazyka a náročnější cvičení pro ohebnost prstů
- zahraje z paměti stupnice dur a moll, jejich tónické kvintakordy a dominantní akordy včetně všech obrátů (do 4 křížků a 4 bé)
- interpretuje skladby klasické hudby a jednodušší jazzové skladby
- při hře odlišuje skladby různého charakteru a nálady dynamikou a hudebním výrazem
- orientuje se v zápisu skladeb, v základní rytmické, tóninové a formální struktuře
- interpretuje obtížnější party tanečního orchestru, interpretuje náročnější etudy
- využívá volnou improvizaci v základních tóninách dur a moll
- rozvíjí svou hudební paměť na kratších skladbách
- je schopen hry s doprovodem z not i z paměti, ovládá jednodušší prvky hry z listu
- zapojuje se do hry v komorních souborech

5. ročník

Žák:

- využívá všechny získané dovednosti tvorby tónu při vytváření rozdílů v dynamice, artikulaci a interpretaci skladeb
- rozšiřuje a upevňuje rozsah fis až a2
- hraje pokročilá nátisková cvičení (dlouhé tóny, ohebnost rtů), cvičení pro ohebnost jazyka
- hraje pokročilá cvičení pro ohebnost prstů v rychlejších tempech
- hraje z paměti stupnice dur a moll a jejich tónické kvintakordy a dominantní akordy včetně všech obrátů (do 5 křížků a 5 bé)
- interpretuje středně pokročilé etudy
- rozlišuje zásady interpretace skladeb různých stylových období, uplatňuje stálou kontrolu kvality tónu
- orientuje v notovém zápisu složitějších skladeb, hraje z listu jednoduché skladby
- interpretuje skladby klasické hudby, jazzové hudby i populární hudby
- interpretuje různé party tanečního orchestru, zapojuje se do hry v komorních souborech různého obsazení a do hry s doprovodem
- je schopen zahrát kratší skladbu z paměti, předvést volnou improvizaci na dané téma

6. ročník

Žák:

- rozvíjí hru v celém rozsahu nástroje fis až c3 používáním nátiskových cvičení (legata, dlouhé tóny, ohebnost rtů), cvičení pro ohebnost jazyka a základních technických studií
- zdokonaluje kvalitu tónu a nasazení tónu, rozvíjí technickou zručnost ve hře staccato v šestnáctinových hodnotách

- rozvíjí používání různých výrazových prostředků (dynamické rozdíly, agogika, frázování)
- ve skladbách různého charakteru a různých stylových období včetně jazzu
- hraje stupnice dur a moll, kvintakordy a D7 v celém rozsahu nástroje, chromatické stupnice
- interpretuje náročnější etudy
- orientuje se v notovém zápisu vícehlasých skladeb,
- hraje z paměti, s doprovodem a ve vícehlase
- předvádí volnou improvizaci na dané téma v tóninách do 2 křížků a bé

7. ročník

Žák:

- propojuje při hře získané dovednosti v oblasti používání dechu, nátisku a tvorby tónu v celém rozsahu nástroje (fis – d3)
- využívá technické, rytmické a tónové vyrovnanosti hry, procvičované na stupnicích
- ovládá širší možnosti frázování, hru náročnějších rytmických útvarů (triola, synkopa, tečkovaný rytmus)
- je schopen používání různých výrazových prostředků pro vyjádření obsahu skladeb (dynamika, tempové změny, frázování, agogika)
- je schopen samostatného přístupu při studiu skladeb a při volbě výrazových prostředků (vlastní interpretace)
- je schopen zahrát etudy pokročilé obtížnosti
- rozlišuje a využívá různé způsoby interpretace barokní, klasicistní a romantické hudby a jazzu
- interpretuje skladby základního trumpetového repertoáru klasické hudby, středně obtížné skladby raného jazzu, jednodušší skladby trumpetové literatury 20. století hraje v komorních souborech různého obsazení
- předvádí volnou improvizaci na dané téma v tóninách do 4 křížků a 4 bé
- připravuje své absolventské vystoupení, spolupracuje na výběru repertoáru, včetně zařazení hry ansámblových skladeb

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- díky variabilitě učebního plánu volí prioritu individuální výuky nebo skupinové interpretace
- rozšiřuje svou nástrojovou vybavenost především po kvalitativní stránce (rozvoj a posilování nátisku retními vazbami, vydržované tóny)
- rozšiřuje technickou vybavenost směrem k pohyblivosti v náročných melodických a rytmických pasážích (jednoduché a násobné staccato)

- procvičuje stupnice dur, moll a rozložené akordy v celém rozsahu nástroje v různých artikulačních a rytmických variacích

2. ročník

Žák

- využívá rozšířených dynamických a výrazových možností při vyjádření obsahu skladeb
- je schopen samostatného studia skladeb, orientuje se v používání hudebních výrazových prostředků ve skladbách různých stylových období
- pracuje v komorních souborech různého obsazení a hudebních stylů
- orientuje se v hudebním zápisu sólových i komorních skladeb, je schopen samostatné přípravy partů pro sólovou a komorní hru

3. ročník

Žák:

- hraje spolehlivě v rozsahu fis-es3, hraje pedálové tóny fis – B
- orientuje se v základech sólové a orchestrální trumpetové literatury klasické hudby
- popíše detailně a používá rozdíly v interpretaci barokní, klasicistní, romantické hudby, hudby 20. století a jazzu
- interpretuje skladby základního trumpetového repertoáru klasické hudby, náročnější jazzové skladby a náročnější skladby trumpetové literatury 20. století

4. ročník

Žák:

- hraje cvičení i souborové a orchestrální skladby v transpozicích o velkou sekundu a tercii
- interpretuje etudy pokročilé obtížnosti
- předvádí volnou improvizaci na dané téma v různých stylech a tóninách
- připravuje své absolventské vystoupení, volí jeho repertoár s využitím komorních skladeb

1.- 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II. stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.
-

6.3.12. Studijní zaměření HRA NA KYTARU

Obsahem výuky je zvládnutí technické, rytmické a výrazové úrovně hry na klasickou kytaru v oblasti sólových skladeb a v komorní hře. Součástí studia je rozvíjení znalostí v používání základních kytarových akordů k doprovodu melodie a možného uplatnění v různých amatérských souborech a skupinách

Základní studium

Učební plán:

	I. STUPEŇ							II. STUPEŇ			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na kytaru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku. Výuka hry na kytaru je možná po celou dobu studia ve skupině po dvou žácích.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu HRA NA KYTARU

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- umí správně sedět a držet nástroj
- pojmenuje struny na nástroji a zvládá jejich notaci
- na melodických strunách ovládá tóny stupnice C dur do 3.pole a orientuje se v tónech fis, cis na E a H struně ve 2.poli
- ovládá rytmické hodnoty od noty celé po osminovou, rovněž také pomlky (půlové, čtvrté i osminové)
- zahraje střídavý úhoz i m
- zvládá úhoz palce na volných basových strunách
- zvládá základní dynamické odstíny (pmff)

2. ročník

Žák:

- zvládá kombinace prstů p i m a, p a m i
- zvládá jednohlasé melodie do 3 křížků na E, H, G struně
- ovládá tóny na basových strunách (bez posuvek)
- v prstokladech levé ruky zapojuje malík, je schopen zahrát chromatický sled tónů v 1. poloze na všech strunách
- umí vysvětlit pojmy ligatura, akcent, repetice a zvládá je ve skladbách
- umí rozlišovat pmff
- umí vázat (spojovat) tóny

3. ročník

Žák:

- zahraje základní akordy v 1. a 2. poloze v rozsahu 46 strun
- zahraje malé barré, zvládne akord F dur přes 4 struny
- umí zahrát melodii s použitím crescendo, diminuenda, umí použít úhoz staccato
- zahraje C dur, G dur, D dur stupnici ve 2. poloze bez použití prázdných strun
- umí zahrát kytarové legato v kombinaci s prázdnou strunou
- ve skladbách zvládá rozdíl v síle úhozu melodie a doprovodu
- rozlišuje těžké a lehké doby, umí vysvětlit pojem předtaktí

4. ročník

Žák:

- se orientuje na hmatníku ve 2. a 3. poloze, na E1 do 8.pole
- umí používat oba typy úhozů – apoyando i tirando
- hraje staccato, portamento, legato, provést nátryl, příraz
- umí zahrát základní přirozené flažolety (v 7. a 9. poloze)
- zahraje dur stupnice v rozsahu 2 oktáv do 4 křížků, moll stupnice v rozsahu 2 oktáv do 2 křížků, F dur, E dur v rozsahu 3 oktáv
- ovládá techniku hmatu velké barré a dle fyzických dispozic tento hmat předvede
- zahraje doprovod k písni v rytmu pochodovém, třídobém (valčík)
- rozumí pojům D.C. al Fine, Coda, koruna, ritatardando, tenuto, fráze
- uplatňuje se v komorní nebo souborové hře

5. ročník

Žák:

- hraje stupnice dur i moll v rozsahu 2 oktáv dle typových prstokladů, stupnice e moll před 2 oktávy
- umí použít hmat velké barré v 1. – 5. poloze
- umí zahrát dvojhlasou melodii s použitím úhozu palce na basových strunách
- ovládá hru melodie prsteníkem (a) v základních kombinacích s úhozy ostatních prstů
- na jednotlivých tónech umí uplatnit vibrato
- umí uplatnit rejstříky sul tasto, sul ponticello
- ovládá provedení úhozu arpeggio přes 6 strun

6. ročník

Žák:

- na hmatníku se orientuje ve 4. a 5. poloze, zahraje i hmaty ve vyšší poloze
- zvládá základní kytarové kadence a tyto akordy umí pojmenovat kytarovými značkami
- zná základní rytmizační variant a umí je použít při nácviu skladeb
- zahraje méně náročné skladby v duu, triu
- umí cvičit s metronomem
- zahraje doprovod k písni podle daných kytarových značek (TSD)

7. ročník

Žák:

- zahraje skladby různých stylů a žánrů, ve kterých je schopen předvést dobré rytmické cítění a odpovídající hudební výraz
- ovládá hru s podladěnou strunou E6 na D
- umí použít legato sestupné i vzestupné
- umí nastudovat zvolenou skladbu z paměti a také ji zahrát posluchačům
- zahraje z listu skladby z úrovně 1. a 2. Ročník

II. STUPEŇ:

1. ročník

Žák:

- hraje skladby různých časových období a zeměpisných oblastí, zapojuje se do jejich výběru dle svých preferencí
- skladby interpretuje s odpovídajícím výrazem, kvalitou tónu, dynamikou, agogikou
- rozvíjí své schopnosti podle svých zálib (hra akordů k písním, komorní hra, jazzová improvizace, hra na elektrickou kytaru apod.)

2. ročník

Žák:

- zahraje intervalové stupnice (tercie)
- zahraje pizzicato
- využívá při hře rasgado
- zahraje z paměti skladby většího rozsahu

3. ročník

Žák:

- žák ovládá zásady správného držení nástroje a principů hry natolik, aby mohl být zapojen do výuky v amatérských aktivitách jako vedoucí kroužků výuky v Domech dětí a mládeže, Střediscích volného času mládeže apod.
- na základě poslechu skladby z nahrávky zapracuje do své interpretace vhodné detaily
- je připraven k dalšímu vlastnímu uplatnění v hudební oblasti po ukončení studia v ZUŠ

4. ročník

Žák:

- orientuje se spolehlivě na celém hmatníku
- rozliší a zrealizuje různé barvy tónu
- zahraje stupnice, kadence a akordy v celém rozsahu (dvě nebo tři oktávy podle dané stupnice)
- zahraje umělé flažolety

1.- 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II. stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.

6.3.13. Studijní zaměření HRA NA BASOVOU KYTARU

Basová kytara poskytuje mnoho možností svého využití v mnoha žánrech. Má důležitou funkci v obsazení souborů, jak po rytmické stránce, tak i jako potvrzení harmonického základu.

Základní studium

Učební plán

	I. STUPEŇ							II. STUPEŇ			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na kytaru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku. Výuka hry na basovou kytaru je možná po celou dobu studia ve skupině po dvou žácích.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu HRA NA BASOVOU KYTARU

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- umí popsat nástroj
- zná ladění
- drží nástroj správně
- hraje jednoduchá prstová cvičení

2. ročník

Žák:

- zná základní notaci do III. polohy a umí ji použít na hmatníku
- při hře využívá základní dynamické stupně (p, mf, f)

- zahraje jednoduché rytmické motivy
- synchronizuje pravou a levou ruku

3. ročník

Žák:

- zná notaci do V. polohy a umí ji použít na hmatníku
- ovládá hudební útvary z jejich notového zápisu
- zahraje z paměti jednoduchou skladbu

4. ročník

Žák:

- při hře používá širokou dynamickou škálu
- umí zahrát repertoár různých žánrů
- zahraje složitější rytmické útvary
- uplatňuje se v komorní, nebo souborové hře

5. ročník

Žák:

- zná notaci do VII. polohy a umí ji použít na hmatníku
- zvládá hru z listu i z paměti
- ovládá základy improvizace
- uplatňuje se v komorní, nebo souborové hře

6. ročník

Žák:

- hraje plynule i ve vyšších polohách
- zvládá akordické značky
- zvládá zahrát skladby různých žánrů v tempu
- uplatňuje se v komorní, nebo souborové hře

7. ročník

Žák:

- vnímá náladu skladby a dokáže ji hrou vyjádřit
- dokonale zvládá hru s dynamickou změnou
- umí doprovázet podle akordických značek
- uplatňuje se v komorní, nebo souborové hře
- samostatně vybere skladbu na absolventské vystoupení

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- dokáže samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- samostatně se připravuje na vystoupení
- používá různé způsoby hry (hra prsty, trsátkem, slap)
- uplatňuje se v komorní, nebo souborové hře

2. ročník

Žák:

- využívá zvukové možnosti nastavení nástroje a aparátu
- zvládá rytmickou přesnost hry
- uplatňuje se v komorní, nebo souborové hře

3. ročník

Žák:

- samostatně se připravuje na vystoupení
- s jistotou doprovází podle notového zápisu a akordických značek
- uplatňuje se v komorní, nebo souborové hře

4. ročník

Žák:

- plynule hraje ve vyšších polohách
- je schopen samostatné přípravy prstokladu
- samostatně pracuje s nastavením barvy tónu
- uplatňuje se v komorní, nebo souborové hře

1.- 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II. stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.

6.3.14. Studijní zaměření HRA NA BICÍ NÁSTROJE

Cílem studijního zaměření je Hra na bicí nástroje (zvané též perkuse), které jsou pravděpodobně nejstarší a také nejobsáhlejší skupinou hudebních nástrojů. Bicí nástroje mají velkou tradici jak v hudbě primitivních národů, tak i v hudbě moderní, umělecké a nonumělecké.

Základní studium

Učební plán:

	I. STUPEŇ							II. STUPEŇ			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na bicí nástroje	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu

HRA NA BICÍ NÁSTROJE

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- upevňuje si správné držení těla při hře na různé bicí nástroje
- zná správné držení paliček
- zvládá elementární základy nezávislosti končetin
- má přehled o nejběžnějších bicích nástrojích
- zvládá počátky hry na bicí soupravu
- ovládá hru ve dvou, tří a čtyřčtvrťovém taktu
- zná části bicí soupravy

2. ročník

Žák:

- zvládá hru v tří a šestiosminovém taktu
- zvládá základy víření na malý buben
- dokáže vytvořit jednoduchý doprovod k lidové písni
- zvládá hru na rytmickou ozvěnu podle sluchu
- dokáže z listu zahrát jednoduchou skladbu, která obsahuje základní rytmické hodnoty
- umí zahrát základní rytmy na bicí soupravu

3. ročník

Žák:

- pokračuje ve zdokonalování víření na malý buben
- poslechem zvolené skladby vytvoří jednoduchý rytmický doprovod
- zdokonaluje se v nezávislosti ovládní rukou a nohou
- zvládá hru v jednoduchém notovém zápise
- postupně ovládá hru na další bicí nástroje
- dokáže využít jednoduchých break
- dokáže správným způsobem hrát na běžné bicí nástroje (triangl, tamburína, velký buben, claves...)
- využívá při hře základní návyky a dovednosti (správné držení těla, držení paliček, základní typy úderů)
- ovládá základní rytmické doprovody

4. ročník

Žák:

- umí doprovod k nahrávce populární hudby
- zvládá interpretaci jednoduchých sól na malý buben nebo perkuse
- zvládá víření na malý buben, crescendo do forte – decrescendo do piana
- dokáže se orientovat v orchestrálních partech

- je schopen improvizovat samostatně doprovod ke skladbám různého charakteru
- zvládá hru z listu
- využívá zvládnutou látku k tvorbě a využití breaků
- zvládá základní úderové techniky na nejběžnější orchestrální bicí nástroje

5. ročník

Žák:

- umí doprovodit na bicí soupravu různé hudební styly
- zvládá hru ve složitějších orchestrálních partech
- v oblasti dynamiky je schopen interpretace akcentů ve střídavých úderech
- zvládá problematiku nepravidelných čtvrtových taktů
- na informativní úrovni chápe rim shot
- umí popsat hru s metličkami metličkami
- dokáže v pomalém tempu hrát dvojitý úder pedálem velkého bubnu
- uplatňuje získané zkušenosti v orchestrech a souborech školy

6. ročník

Žák:

- dokáže uplatnit nejběžnější používané takty v populární, klasické i jazzové hudbě
- má zvládnutou látku na malý buben dokáže využít k tvorbě breaků
- je schopen samostatně analyzovat a uplatnit optimální rukoklad v základních rytmických útvarech
- v elementární podobě zvládá hru odskokem paličky jako předzvěst vlečených dvojitých úderů
- umí víření na ostatní orchestrální nástroje, včetně dynamiky a tlumení

7. ročník

Žák:

- ovládá základní techniku hry na rytmické a perkusní nástroje, využívá ji při hře doprovodu i sólově
- při hře na bicí soupravu zvládá rytmické doprovody v základním tvaru i jednoduchých variacích
- podle potřeby a svých dispozic si seřídí a naladí nástroj
- samostatně pracuje s poslechem hudebních nahrávek
- je schopen doprovodu spoluhráče
- zvládá hru z listu na základě získaných dovedností
- dokáže improvizovat v daných možnostech
- zvládá oblast ligatur
- zvládá tlačný vír
- zvládá interpretaci jednotaktových, případně dvoutaktových breaků na konci frází
- nadále se zdokonaluje v orientaci orchestrálních partů
- má základní přehled o vývoji bicích nástrojů a uvede jejich příklady
- dokáže samostatně pracovat s hudebními nahrávkami

II.stupeň:

1.ročník

Žák:

- dokáže z nahrávky odposlouchat jednodušší rytmický doprovod, který pak sám dokáže uplatnit
- ovládá základní prvky rytmické improvizace
- zvládá jednoduché breaky v příslušném taktu
- ve studovaných skladbách využívá paradidly

2.ročník

Žák:

- umí na požadované úrovni víření na malý buben
- zvládá jednoduché, dvojitě přírazy
- chápe nepravidelné takty (5/8, 7/8)

3.ročník

Žák:

- dokáže vložit ojediněle akcenty do víření
- ovládá problematiku synko
- zvládá breaky na konci frází
- zvládá jednoduché, dvojitě, trojitě přírazy
- ovládá „rim shot“ a umí jej použít do doprovodných rytmů

4.ročník

Žák:

- ovládá různé techniky hry
- zvládá notovém zápis, samostatně řeší problematiku nástrojové techniky
- nastuduje náročnější hudební skladbu pro daný nástroj, má vlastní představu o interpretaci
- zapojuje se do souborů nejrůznějšího obsazení a žánrového zaměření,
- zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace
- ovládá hru z listu, dokáže číst partituru bicích nástrojů
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí, využívá své dovednosti a zkušenosti v neprofesionální umělecké praxi
- plně zvládá tlačný vír
- u víru ovládá běžně užívané dynamiky
- ovládá všechny dovednosti na nejpoužívanější bicí nástroje, různé úderové techniky, víření, tlumení

1.- 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II. stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.

6.3.15. Studijní zaměření HRA NA DUDY

Dudy jsou zařazeny do oddělení lidových nástrojů. To proto, že se zde vyučují pouze tzv. „České dudy“ – nástroj, který má v našem regionu letitou tradici. Dudy jsou opatřeny přední melodickou píšťalou tzv. „předničkou“ (naladěnou vždy do určité stupnice – tóniny) a basovou píšťalou tzv. „hukem“, který hraje zpravidla základní tón. Kvytvoření a udržení tónu je potřeba měchu, který je ovládán levou paží, zásobníku vzduchu (pytel) a třtinových plátků umístěných v předničce a huku. Nejrozšířenějším z těchto dud je nástroj v ladění Es dur, který má na předničce tóny b, d1, es1, f1, g1, as1, b1, c2 – tedy neúplnou stupnici. Dále jsou používány dudy v ladění D dur, G dur, F dur, které podle toho musí být vyrobeny nástrojařem. Princip hry zůstává stejný.

Absolvent předmětu Hra na dudy by měl dokonale ovládat nástroj a jeho technické možnosti. Měl by být obeznámen s dostupnou literaturou a zejména s písněmi, které na dudy hraje či doprovází. Pokud umí zpívat, je schopen se sám doprovodit a máli k tomu předpoklady, umí v rámci jednoduché harmonie improvizovat.

Základní studium

Učební plán:

	I. STUPEŇ							II. STUPEŇ			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na dudy	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu HRA NA DUDY

I stupeň

1.ročník

Žák:

- popíše historii, stavbu nástroje a základ. způsoby péče o nástroj
- umí základy správného „měchování“ a tvoření tónu
- popíše způsob domácí přípravy
- je schopen ovládat nástroj v celém jeho rozsahu

- interpretuje jednoduché etudy a vybrané lidové písně

2.ročník

Žák:

- ovládá nástroj v celém rozsahu
- dokáže správně „měchovat“ a udržet rovný tón
- umí nasadit stejný tón za sebou pomocí „ramenářské kvinty“
- má osvojeny základní návyky ve správném postoji při hraní, jakož i držení nástroje a prstokladu
- interpretuje jednoduché písně a skladby z oblasti lidové hudby
- zná základní principy ošetřování nástroje a užívá jich
- je seznámen s naladěním nástroje

3.ročník

Žák:

- hraje v celém rozsahu nástroje a ovládá princip „měchování“
- realizuje notový zápis v úměrném tempu po stránce melodické i rytmické
- prací s vydržovanými tóny upevňuje a zdokonaluje zásady správného tvoření tónu rozlišuje správné nasazení a ukončení tónu pomocí zásobníku vzduchu
- je schopen základní orientace v jednoduchých hudebních útvarech – a to jak podle sluchu, tak podle notového zápisu
- užívá prstokladu podle ustálených a obecných metodik
- zahraje jednoduché přednesové skladby a lidové písně z paměti i z not
- zná základní principy naladění nástroje

4. ročník

Žák:

- umí využívat základních návyků „měchování“ při nácvičce vydržovaných tónů
- tvoří pevný rovný tón v celém rozsahu nástroje
- hraje jednoduché přednesové skladby a lidové písně v předepsaném tempu
- zvládá jednoduché rytmické útvary (synkopa, tečkovaný rytmus) a dovede jich užívat při hře
- umí pracovat s melodickými ozdobami
- je schopen samostatné přípravy a dle dispozic i hry z listu jednoduchých skladeb či lidových písní
- za pomoci učitele je schopen naladit nástroj

5. ročník

Žák:

- pomocí správného „měchování“ a správného držení těla tvoří plnohodnotný tón
- užívá správného nasazování a ukončování tónu
- užívá sebekontroly při sledování kvality tónu
- zná a aplikuje základní technické návyky při hře vydržovaných tónů
- ovládá hru v celém rozsahu nástroje
- hraje staccato pomocí tzv. „ramenářské kvinty“
- dokáže doprovodit zpěváka

- používá základních melodických ozdob (příraz, trylek, nátryl)
- má vypěstovány a osvojeny správné postupy v domácí přípravě a dokáže je využívat

6. ročník

Žák:

- tvoří kultivovaný tón a ovládá jej v celém rozsahu nástroje
- užívá melodických ozdob a vibrata
- rozlišuje rozdíly v interpretaci sólové skladby a v doprovodu zpěváka
- dle hlasových dispozic je schopen jednoduchého doprovodu sebe sama
- interpretuje skladby přiměřené obtížnosti v příslušném tempu
- je schopen připravit se samostatně k veřejnému vystoupení
- je seznámen s drobnými opravami nástroje (plátků)

7. ročník

Žák:

- pomocí správného „měchování“ a správného držení těla tvoří plnohodnotný tón
- užívá správného nasazování a ukončování tónu
- „měchování“ ovlivňuje intonaci, jakož i tónovou čistotu a vyrovnanost zvuku
- při hře užívá hry staccato na úrovni svých schopností a dovedností
- přesně reprodukuje základní rytmické útvary – zejména tečkované rytmy
- umí doprovodit zpěváka
- užívá základních melodických ozdob (příraz, nátryl, trylek) a vibrata
- uplatňuje návyky a dovednosti získané v individuální výuce v kolektivních předmětech
- (dua, tria, komorní soubory, lidový soubor, orchestrální hra...)
- je schopen elementární hry z listu
- zná historii svého nástroje a přední interprety
- je schopen provést drobné opravy nástroje (plátky)

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- ovládá intonaci nástroje pomocí „měchování“, využívá celého rozsahu nástroje, osvojil si všechny zásady domácí přípravy
- užívá hry staccato
- užívá melodických ozdob, vibrata a znalostí jejich využití v praxi
- hraje z listu skladby přiměřené svým dispozicím a dovednostem

2.ročník

Žák:

- zvládá zásady kolektivní hry (lidový soubor)
- je schopen samostatné práce
- disponuje základním přehledem o interpretaci hudby lidové

3. ročník

Žák:

- samostatně uplatňuje technické i výrazové prostředky dosažené v průběhu celého studia na ZUŠ
- disponuje pevným tónem a dovede přizpůsobit studijní režim veřejnému vystoupení
- využívá celého rozsahu nástroje a všech technických prostředků k přesvědčivému a jistému výkonu
- zvládá jednoduchou improvizaci a využívá ji

4.ročník

Žák:

- je schopen samostatné přípravy na koncert, či jiné veřejné vystoupení
- popíše strukturu domácí přípravy
- umí využít svých dovedností při doprovodu či v lidovém souboru
- zvládá bezpečně v interpretaci lidové písně
- dokáže využívat i dudy jiného ladění (G dur, D dur...)

1.- 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II. stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.

6.3.16. Studijní zaměření HRA NA AKORDEON

Akordeon je moderní, přenosný, vícehlasý nástroj, který plní jak funkci samostatného sólového nástroje, tak nástroje souborového a doprovodného. Interpret musí dokonale zvládnout měchovou techniku a souhru obou rukou.

Základní studium

Učební plán:

	I. STUPEŇ							II. STUPEŇ			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na akordeon	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu HRA NA AKORDEON

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- správně drží nástroj
- plynule vede měch dle měchových značek
- hraje oběma rukama současně
- čte a hraje noty v basovém klíči: C, G, D, F
- ovládá základní dynamické rozdíly – piano, mezzoforte, forte
- hraje legato, staccato
- v basech hraje akordový bas C, G, D, F
- zahraje lidovou píseň z paměti

2. ročník

Žák:

- plynule vede měch
- pozná a hraje noty a klávesy od c1 do g2
- hraje stupnice do 4#
- hraje v rozšířené poloze v pravé ruce
- dokáže interpretovat základní tempová označení – pomalu, rychle
- zvládá tečkovaný rytmus

3. ročník

Žák:

- rozumí značkám v notovém zápisu a umí je prakticky provést – repetice, D.C. al Fine, prima volta, seconda volta, ligatura
- zvládá zahrát crescendo, decrescendo, akcent
- v basech umí zahrát akordy dur, moll, 7, terciový bas
- umí pojmenovat a použít basy v pomocné řadě – E, H, A
- doprovází písně a skladby v basech podle značek
- zahraje dvojhmaty v pravé ruce
- zahraje lidovou píseň z paměti

4. ročník

Žák:

- zahraje stupnice do 4# a 2b a trojhlasý akord oběma rukama
- hraje složitější rytmické útvary – osminové, šestnáctinové noty, tečkovaný rytmus, 6/8 takt, trioly, synkopy
- v basech zahraje kvintový bas
- zná základní tempová označení
- využívá rejstříkování
- zná klávesy a basy v rozsahu studovaných skladeb

- používá prstovou artikulaci – staccato, legato, tenuto v rychlejším tempu

5. ročník

Žák:

- hraje vyrovnaně a rychle techničtější pasáže
- hraje různé charakteristické skladby
- pojmenuje a zahraje základní melodické ozdoby – příraz, nátryl
- správně frázuje melodii

6. ročník

Žák:

- zahraje mollovou stupnici a akordy s obraty
- přesně reprodukuje skladbu ve výrazu, tempu a dynamice
- rejstříkuje v průběhu skladby
- hraje v terciích, sextách a akordech
- v levé ruce hraje podle značek
- je schopný sám zhodnotit výkon svůj i svých spoluhráčů
- zahraje dvouhlasou polyfonií

7. ročník

Žák:

- vyzná se v tempových označeních
- hraje náročnější přednesové skladby výrazově, stylově a technicky správně
- používá rejstříky v průběhu skladby
- předvede měkké a ostré nasazení tónu, jeho ukončení a plynulý obrat měchu bez dynamické změny
- zapojuje se aktivně do výběru notového materiálu
- vytváří si vlastní repertoár
- hraje v souboru
- spolupracuje při výběru skladby s ohledem na své technické možnosti

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- zvolí u studované skladby zvolí správný prstoklad, frázování, rejstříkování
- vytvoří druhý hlas k lidové písni
- vytvoří jednoduchý harmonický doprovod k lidové písni

2. ročník

- Žák:
- zahraje nepravidelné rytmické útvary
- rejstříkuje během skladby
- předvede Bellow Shake
- zná postupy, jak nacvičit různé technické problémy

3. ročník

Žák:

- samostatně určí ve studované skladbě výrazové prostředky

- pomocí měchové techniky vytváří kultivovaný tón
- používá vhodné rejstříky u studovaných skladeb

4. ročník

Žák:

- dbá na rytmickou, tónovou a tempovou preciznost
- pracuje samostatně při nácviu skladby po technické a výrazové stránce
- tvoří doprovody k písním, hraje podle značek
- při hře skladeb různého stylového období zvolí odpovídající interpretaci
- vybere ve spolupráci s učitelem vhodnou skladbu na absolventské vystoupení podle
- svých interpretačních schopností

1.- 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II.stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.

6.3.17. Studijní zaměření SÓLOVÝ ZPĚV

Zpěv je specifický hlasový umělecký projev, který se díky střídání tónů a zpravidla i rytmickou strukturou odlišuje od běžné řeči nebo recitace. Výuka zpěvu je vhodná nejen pro děti předškolního věku, ale defakto pro všechny věkové kategorie. Obsahem výuky je hudba všech slohových období s důrazem na lidovou, ale i moderní tvorbu.

Základní studium

Učební plán:

Základní studium	I. STUPĚŇ							II. STUPĚŇ			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Sólový zpěv	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Všeobecná hudební výchova	1	1	1	1	1						
Skupinové praktikum	(1)	(1)	(1)	1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámka: - žák si na doporučení vyučujícího vybere od 4. ročníku minimálně jeden volitelný předmět (viz. Skupinové praktikum), který se stává povinným. Na doporučení učitele může žák navštěvovat volitelný předmět i v nižším ročníku. Výuka studijního zaměření SÓLOVÝ ZPĚV je možná po celou dobu studia ve skupině po dvou žácích.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu SÓLOVÝ ZPĚV

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- zná základy správné artikulace (přesně a zřetlně vyslovuje)
- používá znělé brumendo, techniku správného klidného, hlubokého dýchání, ovládá správné hospodaření s dechem
- zpívá jednodušší lidové písně

2. ročník

Žák:

- správně hospodaří s dechem a používá znělé brumendo
- ovládá techniku měkkého nasazení tónu
- perfektně artikuluje
- rozlišuje dynamiku p a f
- zpívá s doprovodem učitele
- pozná falešný tón
- zpívá lidové písně

3. ročník

Žák:

- při zpěvu umí zaujmout správné a uvolněné držení těla, klidně dýchá
- umí správně nasadit tón, čistě intonuje, správně artikuluje
- v písních rozlišuje základní dynamiku (p, mf, f, crescendo a decrescendo) a také agogiku (zrychlení, zpomalení)
- umí zpívat legato
- zpívá lidové a umělé písně s doprovodem

4. ročník

Žák:

- má dobrou dechovou oporu pro zpívání delších frází (dostatečně se nadechne a správně hospodaří s dechem)
- zpívá těžší technická cvičení, díky kterým si rozšiřuje hlasový rozsah
- dovede reagovat na náhlé dynamické změny
- zazpívá lidové a umělé písně, umí vystihnout výraz skladby

5. ročník

Žák:

- správně artikuluje v rychlejším tempu, umí použít brániční dýchání
- dokáže použít náhlé dynamické změny (pf)
- zazpívá technická cvičení, kterými posiluje dechové svaly

6. ročník

Žák:

- umí měkce nasadit tón
- v písních umí využít dynamickou a agogickou pružnost
- přesně intonuje

- - dodržuje základy hlasové hygieny před každým výkonem se rozezpívá, nezpívá do indispozice (hrozí nedomykavosti a záněty)

7. ročník

Žák:

- při zpěvu využívá základy dechové techniky, správně artikuluje, používá měkké nasazení tónu
- má odpovídající hlasový rozsah a podle svých možností vyrovnané hlasové rejstříky
- má kultivovaný projev, umí vystavět hudební frázi
- zpívá skladby různých stylů a žánrů
- je schopen zpívat ve vícehlasých skladbách a orientuje se v jejich notovém zápise

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- intonuje přes oktávu
- má vyrovnané vokály (i ve staccatu)
- umí číst v notovém zápise náročnějších skladeb
- zpívá z listu, umí vytvořit jednoduchý dvojhlas (lidová píseň)

2. ročník

Žák:

- čistě intonuje svůj part v náročnějších skladbách
- dokáže využít náhlých dynamických a agogických změn k vytvoření odpovídajícího vyznění skladby

3. ročník

Žák:

- zvládá intonační skoky (např. kvarty, kvinty)
- umí používat legato – staccato – glissando
- pracuje při korepetici
- zná základní pěveckou literaturu různých slohových období

4. ročník

Žák:

- zná a využívá při zpěvu správnou dechovou techniku a uvědoměle s ní pracuje
- zpívá vyrovnaným hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- ovládá zpěv plynulé kantilény, vede a dodržuje fráze
- dobře se orientuje i ve složitějším hudebním zápise i textu

- čistě a kultivovaně interpretuje vokálních skladeb různých slohových období, umí vystihnout odpovídající dynamiku, agogiku i výraz dané skladby

1. - 4. ročník (žáci, kteří absolvovali přípravné studium II. stupně):

Žák:

- plní individuálně dle svých schopností více ročníků základního studia I. stupně.

6.4. Rozšířené vyučování – platí pro všechny studijní zaměření

I. stupeň

- pro konkrétní ročníky platí náročnější očekávané výstupy dle následujícího přehledu:

Ročníkové výstupy:

- 2. ročník - 3. ročník základního studia
- 3. ročník - 4. ročník základního studia
- 4. ročník - 5. ročník základního studia
- 5. ročník - 6. ročník základního studia
- 6. ročník - 7. ročník základního studia
- 7. ročník - 1. a 2. ročník II. stupně základního studia

II. stupeň

- pro konkrétní ročníky platí náročnější očekávané výstupy dle následujícího přehledu:

Ročníkové výstupy:

- 1. ročník - 3. ročník základního studia
- 2. ročník - 4. ročník základního studia
- 3., 4. ročník

- vyhledává samostatně skladby svého repertoáru
- volí technické a výrazové prostředky při jejich interpretaci pěstuje čtyřruční hru skladeb různých stylů

- zapojuje se do komorních souborů různého obsazení, spolupracuje při vytváření partů continua v barokních skladbách
- tvoří vlastní doprovody při hře skladeb filmové a populární hudby
- připravuje své absolventské vystoupení včetně volby repertoáru a zařazení komorních skladeb
- pěstuje čtyřruční hru skladeb různých stylů
- zapojuje se do komorních souborů různého obsazení, spolupracuje při vytváření partů continua v barokních skladbách
- tvoří vlastní doprovody při hře skladeb filmové a populární hudby
- připravuje své absolventské vystoupení včetně volby repertoáru a zařazení komorních skladeb
-

6.5. Vyučovací předmět Všeobecná hudební výchova

Předmět Všeobecná hudební výchova žáci navštěvují 5 let během I. stupně. Pokud absolvují přípravné studium, navštěvují jeden nebo dva roky (podle varianty přípravného studia) přípravnou hudební výchovu. Cílem studia je seznámit žáka se základy hudební teorie, dějinami hudby, hudebními nástroji atd. Žáci se věnují pěveckým, instrumentálním, poslechovým a hudebně –pohybovým činnostem. Učí se správnému vystupování a chování na koncertech a aktivnímu přístupu k hudebně jako takové.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu VHV

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- základní pojmy (staccato, legato, posuvky, takty – 2/4, 3/4, 4/4)
- ovládá durové stupnice a trojzvuk – C dur, G dur, F dur
- čte noty g – g²
- rozliší dynamická označení – p, f
- rozliší tempo – allegro, adagio
- rozezná rytmické hodnoty – nota a pomlka celá, půlová, čtvrtová, osminová
- stanoví vlastnosti tónů – délka, výška, síla, barva
- rozpozná rozdíl mezi půltónem a celým tónem
- zazpívá jednoduchou píseň

- umí používat rytmické nástroje z Orffova instrumentáře
- zvládá základní dělení hudebních nástrojů
- učí se vnímavému poslechu hudby

2. ročník

Žák

- základní hudební pojmy – předtaktí, basový klíč, dynamická znaménka (pp, p, mf, f, ff),
- crescendo x decrescendo, repetice, ligatura
- takt 3/8
- čte a zapisuje noty v rozsahu c - c3
- rytmické hodnoty – noty a pomlky celé, půlové, čtvrté, osminové šestnáctinové, čtvrtá s tečkou
- durové stupnice a trojzvuk do 4 # a 4 b
- pozná tónorod dur a moll
- na základě poslechu dokáže rozeznat hudební nástroje, dynamiku, tempo, náladu skladby
- učí se základní intervaly
- dokáže interpretovat jednoduchou píseň
- rozvíjí rytmické cítění, a sluchové a intonační dovednosti

3. ročník

Žák

- ovládá stupnice Dur a učí se dělení mollových
- umí zapsat durovou stupnici a určit hlavní stupně
- učí se používat kvintakord a jeho obraty
- používá intervaly – čisté, velké
- podrobně dělí hudebních nástrojů – dechové, strunné, bicí
- ovládá označení tempa – adagio, moderato, allegro, accelerando, ritardando
- určí a zvládne značky v notách – tečka na notou, důraz, legato, koruna, triola
- umí vytleskat rytmus s osminovými a šestnáctinovými notami, udrží svojí linku při vytleskávání dvojhlasu
- zná druhy zpěvních hlasů – soprán, alet, tenor, bas
- poslech, život a díla - B. Smetana, A Dvořák

4. ročník

Žák

- ovládá stavbu stupnic a akordů Dur a moll, určuje intervaly čisté a velké
- vytleská tečkovaný rytmus
- učí se tvořit spodní interval
- označení tempa – largo, grave, lento, moderato, andante, allegretto, vivace, presto, prestissimo
- rozpozná enharmonické tóny
- zvládá podrobné dělení hudebních nástrojů
- melodické ozdoby – příraz, skupinka, nátryl, náraz, trylek, obal

- italské názvosloví – označení přednesu (cantabile, dolce, comodo, simile, poco, molto, meno, piú, sempre, leggiero, espressivo, marcato)
- poznává různé hudební žánry
- seznámí se s životem a dílem J.S.Bach, W.A.Mozart, L.v.Beethoven, balet – A. Chačaturjan, M. Ravel, Čtvero ročních období – A. Vivaldi

5. ročník

Žák

- se učí tvořit stupnice paralelní, stejnojmenné
- ovládá enharmonickou záměnu
- stupnice a tetrachord, motiv a téma, dvoutaktí, hudební věta a perioda
- pozná melodické ozdoby – odraz, opora
- určí označení přednesu – con moto, fuoco, furioso, rubato, scherzo, tranquillo
- pozná a stanoví intervaly zvětšené a zmenšené
- pozná a vytvoří dominantní septakord a jeho obraty
- rozpozná rozdíl polyfonie x homofonie
- ovládá základy hudebních forem – malá a velká písňová forma rondo
- počátky hudby a poslech (pravěk, Řecko a Řím, středověk, renesance, baroko (A. Vivaldi, G. Handel, J.S.Bach), klasicismus, romantismus (F.Chopin, R.Schumna, P.I.Čajkovskij), hudba 20.stol.)

6.6. Vyučovací předmět SKUPINOVÉ PRAKTIKUM

Předmět Skupinové praktikum je naplněn činnostmi: Komorní zpěv, Pěvecký sbor, Komorní a souborová hra, Čtyřruční hra, Klávesový seminář. Do jednotlivých činností jsou žáci zařazeni ředitelem školy na návrh učitele

Jednou z nejvýznamnějších vlastností hudebního umění je schopnost sdružovat a spojovat jednotlivé muzikanty a dávat jim možnost prožít společnou interpretaci hudebního díla. Spojení jednotlivých individualit spoluhráčů ve službě společnému cíli – zaznění komorní, orchestrální nebo sborové skladby – patří k nejkrásnějším projevům lidského sdílení. Kombinace zvuku různých nástrojů umožňuje vytvářet nepřeborné množství zvukových barev a nálad, každý nástroj může hrát svou specifickou roli podle svého rozsahu a způsobu tvoření tónu. Cesta od prvních hudebních krůčků až po spolehlivé používání nástroje či hlasu je cestou individuální práce, cvičení, přemýšlení a zdokonalování vlastního výkonu sólového hráče. Hra v souborech, skupinách a orchestrech se může stát hnacím motorem dalšího hudebního vzdělávání.

Poznámka: Na základě schopností a možností žáka je možno navštěvovat tento předmět i v nižších ročnících.

6.6.1. Komorní zpěv

Komorní zpěv je určen žákům studijního zaměření sólový zpěv. Žáci se seznámí se širokým repertoárem nejen lidových, ale i populárních, muzikálových a filmových melodií. Kromě zpěvu samotného se mohou vyjádřit i herecky.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu KOMORNÍ ZPĚV

I. stupeň

1.- 7.ročník

Žák:

- ovládá základy pěvecké a dechové techniky, zásady správné artikulace a celkové hlasové kultury
- zpívá lidové a umělé písně podle svých hlasových možností, pěvecké vyspělosti a stupně hudebního vývoje
- zpívá písně v jednohlasé a kánonické úpravě, postupně – podle věku a pěveckých možností – jednoduchý lidový dvojhlas, dále složitější dvojhlas, případně vícehlas
- využívá adekvátní výrazové prostředky a dynamiku – podle charakteru a žánru písní
- zpívá a capella i s nástrojovým doprovodem
- podle věku a svých možností se orientuje v notovém zápise a textu jednotlivých písní
- aktivně spolupracuje s ostatními

II. stupeň

1. - 4.ročník

Žák:

- ovládá pěveckou a dechovou techniku, zásady správné artikulace a celkové hlasové kultury
- zpívá lidové a umělé písně podle svých hlasových možností, pěvecké vyspělosti a zaměření žáka
- zpívá dvojhlasé a vícehlasé písně různých žánrů
- využívá adekvátní výrazové prostředky a dynamiku – podle charakteru a žánru písní
- zpívá a capella i s nástrojovým doprovodem
- orientuje se v notovém zápise a textu jednotlivých písní
- aktivně spolupracuje s ostatními

6.6.2. Souborová hra

V komorní hře se mohou uplatnit žáci všech nástrojových studijních zaměření, vyučovaných na naší škole. Jedná se především o komorní sbor indiánské hudby, folklórní muziku, soubor bicích nástrojů, houslový soubor, kytarový soubor, dechový soubor, orchestr.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu SOUBOROVÁ HRA

Poznámka: Vyučovací předmět Souborová hra – vzdělávací obsah tohoto vyučovacího předmětu je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru.

I.stupeň

PHV – 3. ročník

Žák:

- respektuje začátek vyučovací hodiny
- připraví si všechny potřebné pomůcky
- předvede čtení not v partu
- rytmicky koriguje s ostatními své hraní při společné hře
- chodí včas a připraven na veřejná vystoupení
- zahraje dobře notový zápis včetně hudebních značek v textu
- vyjádří svůj názor na práci svoji a ostatních v souboru (včasná docházka, příprava a úklid pomůcek)
- udrží kontakt při hře s ostatními
- analyzuje zkratky hudebního písma a hraje podle nich

4. – 7.ročník

Žák:

- rozvíjí schopnost souhry s dalšími nástroji, harmonickou představivost i hudební paměť
- podle sluchu se učí vzájemnému kontaktu a interakci s dalšími nástroji, obzvláště doladování, rytmické přesnosti, dynamickým odlišnostem různých nástrojů, artikulační technice a frázování, využívá při tom všech svých doposud získaných znalostí a dovedností a dokáže je zde zapojit a uplatnit při hře v celém rozsahu nástroje
- umí reagovat na gesta dirigenta nebo vedoucího hráče

II.stupeň

1. – 4. ročník

Žák:

- je schopen samostatné spolupráce s jinými nástroji, využívá při tom všech svých získaných znalostí a dovedností

- podílí se aktivně na výběru skladeb nejrůznějších hudebních žánrů
- je schopen transponovat sólový part svého nástroje z partitury
- využívá plně dynamické, agogické a další prostředky (např. moderní techniky) podle charakteru a hudebního žánru interpretovaných skladeb
- je schopen přispět odbornou radou ve hře méně vyspělým spoluhráčům

6.6.3. Komorní hra

V komorní hře se mohou uplatnit žáci všech nástrojových studijních zaměření, vyučovaných na naší škole. Jedná se především o komorní sbor indiánské hudby, folklórní muziku, soubor bicích nástrojů, houslový soubor, kytarový soubor, dechový soubor, orchestr.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu: KOMORNÍ HRA

Poznámka: Vyučovací předmět Komorní hra – vzdělávací obsah tohoto vyučovacího předmětu je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru.

I.stupeň

PHV – 3. ročník

Žák:

- respektuje začátek vyučovací hodiny
- připraví si všechny potřebné pomůcky
- předvede čtení not v partu
- rytmicky koriguje s ostatními své hraní při společné hře
- chodí včas a připraven na veřejná vystoupení
- zahraje dobře notový zápis včetně hudebních značek v textu

- vyjádří svůj názor na práci svoji a ostatních v souboru (včasná docházka, příprava a úklid pomůcek)
- udrží kontakt při hře s ostatními
- analyzuje zkratky hudebního písma a hraje podle nich

4. – 7.ročník

Žák:

- rozvíjí schopnost souhry s dalšími nástroji, harmonickou představivost i hudební paměť
- podle sluchu se učí vzájemnému kontaktu a interakci s dalšími nástroji, obzvláště doladování, rytmické přesnosti, dynamickým odlišnostem různých nástrojů, artikulační technice a frázování, využívá při tom všech svých doposud získaných znalostí a dovedností a dokáže je zde zapojit a uplatnit při hře v celém rozsahu nástroje
- umí reagovat na gesta dirigenta nebo vedoucího hráče

II.stupeň

1. – 4. ročník

Žák:

- je schopen samostatné spolupráce s jinými nástroji, využívá při tom všech svých získaných znalostí a dovedností
- podílí se aktivně na výběru skladeb nejrůznějších hudebních žánrů
- je schopen transponovat sólový part svého nástroje z partitury
- využívá plně dynamické, agogické a další prostředky (např. moderní techniky) podle charakteru a hudebního žánru interpretovaných skladeb
- je schopen přispět odbornou radou ve hře méně vyspělým spoluhráčům

6.6.4. Čtyřruční hra

Čtyřruční hra je určena žákům studijního zaměření Hra na klavír. Žáci během studia proniknou do širokého repertoáru skladeb čtyřručních, ale také se seznámí se zajímavostmi, jakou jsou skladby pro 6 a více rukou, skladby na 2 klavíry apod. Na 4 ruce hrají také různé úpravy známých skladeb, které jsou původně určené pro jiná nástrojová obsazení. Žáci se samy mohou zapojit do výběru hraných skladeb podle svých zájmů.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu ČTYŘRUČNÍ HRA

I. stupeň

1. – 3. ročník

Žák:

- je schopen rytmicky a tempově přesné souhry s dalším hráčem, dokáže na jeho hru pohotově reagovat
- od jednoduchých písní a skladbiček postupně přechází ke hře náročnějších skladeb různých stylů a žánrů
- podle potřeby hraje party PRIMO i SECONDO, rozlišuje vůdčí hlas a doprovod a dokáže tento rozdíl vyjádřit při hře
- orientuje se ve čtyřruční partituře
- vnímá dynamiku a celkový charakter skladby
- uvědomuje si svou spoluzodpovědnost při společné hře, chápe nutnost kvalitní přípravy k souhře

4. – 7. ročník

Žák:

- je schopen rytmicky a tempově přesné souhry s dalším hráčem, dokáže na jeho hru pohotově reagovat
- od jednoduchých písní a skladbiček postupně přechází ke hře náročnějších skladeb různých stylů a žánrů
- podle potřeby hraje party PRIMO i SECONDO, rozlišuje vůdčí hlas a doprovod a dokáže tento rozdíl vyjádřit při hře
- orientuje se ve čtyřruční partituře
- vnímá dynamiku a celkový charakter skladby
- uvědomuje si svou spoluzodpovědnost při společné hře, chápe nutnost kvalitní přípravy k souhře

II.stupeň

1. – 4. ročník

Žák:

- na základě svých znalostí a dovedností je schopen se skladbou samostatně pracovat
- dokáže samostatně nastudovat svůj part
- umí tvořit doprovod k melodii podle akordických nebo harmonických značek
- dbá na správnou kooperaci se spoluhráčem při práci s výrazovými prvky, dokáže hrou vystihnout charakter skladby
- podílí se na výběru skladeb, případně skladby k interpretaci samostatně vyhledává
- hraje skladby různých stylových období a hudebních žánrů

6.6.5. Sborový zpěv

Při práci v pěveckém sboru se děti nenásilnou formou učí správnému postoji a dýchání, zlepšují svou intonaci a pěvecký rozsah, ale také se učí kolektivní práci a zodpovědnosti.

Repertoár sboru není žánrově nijak vyhraněn, základem jsou lidové písně, ale nechybí ani písně umělé, populární, písně různých národů a klasická hudba, zpočátku v jednohlase, postupně dle možností s prvky dvojhlasu, případně i vícehlasu.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu SBOROVÝ ZPĚV

I. stupeň

Pěvecký sbor – mladší žáci 5 – 10 let

Žák:

- projevuje zájem o aktivní společné provozování hudby
- projevuje schopnosti prožívat a vyjadřovat různé hudební nálady
- je schopen respektovat společný pracovní režim
- ovládá základní složky pěveckého projevu (dechová technika, výslovnost, intonace, rytmus), dodržuje hlasovou hygienu (ovládá svůj hlasový projev)
- využívá správného postoje s dechovými a hlasovými cviky
- je schopen využít základní výrazové prostředky (rytmizace a dynamika)
- zapojuje se do vytváření vlastních rytmických doprovodů písní (Orffovy nástroje)
- interpretuje jednohlasé písně s instrumentálním doprovodem
- rozlišuje repertoár různých stylů a žánrů, který odpovídá danému věku

Pěvecký sbor – starší žáci od 11 let

Žák:

- zpívá jednoduché písně podle sluchu, učí se správnému pěveckému dýchání a držení těla
- rozvíjí rytmické cítění, podle svých možností rozšiřuje svůj pěvecký rozsah
- podle možností zpívá kánon a jednoduchý dvojhlas
- je schopen udržet svůj hlas ve dvojhlasém zpěvu
- orientuje se v notovém zápisu
- ve zpěvu používá dynamické a výrazové prostředky
- reaguje na dirigentská gesta
- rozšiřuje svůj pěvecký rozsah a techniku tvoření tónu
- poznatky z hudební nauky dokáže využít při zpěvu z listu
- má osvojený intonačně čistý zpěv a capella
- zpívá písně různých žánrů a období
- zdokonaluje intonační jistotu na základě používání pěvecké techniky

- čistě intonuje svůj part ve vícehlasé skladbě s instrumentálním doprovodem
- pohotově a správně reaguje na dirigentská gesta
- zvládá frázování, agogiku, dynamiku a tempové rozlišení skladeb
- zpívá trojhlasé a vícehlasé písně
- citlivě reaguje na dirigentská gesta při realizaci sborové skladby
- orientuje se ve struktuře sborové partitury
- zpívá vícehlasé písně různých stylů, žánrů, období a capella a také s doprovodem
- využívá jemnější odstupňování dynamiky
- vystihne hudební výraz a náladu písně
- učí se stylové interpretaci skladeb různých hudebních slohů a období
- zpívá hlasová cvičení v rozsahu dvou oktáv

7. Vzdělávací obsah Literárně - dramatického oboru

7.1. Charakteristika studijního zaměření

Literárně-dramatický obor (dále jen „LDO“) vybavuje žáky potřebnými dovednostmi pro přirozený, kultivovaný, tvořivý a osobitý projev a výraz. Odborně vedená výuka v LDO napomáhá včas podchytit nejtalentovanější jedince a připravit je ke studiu herectví, režie, dramaturgie, divadelní vědy, scénografie, loutkářství, organizace divadel, učitelství LDO na odborných středních a vysokých uměleckých školách, filosofických a pedagogických fakultách.

Základem výuky LDO jsou tvořivé činnosti dramatické, recitační a literární. Studium literárně dramatického oboru se dělí na studium I. a II. stupně. Výuka je převážně kolektivní, individuálně se vyučuje pouze předmět Umělecký přednes.

V prvních dvou rovinách u dětí rozvíjí schopnost poznávat a vnímat jak sebe sama, tak své okolí, v umělecké rovině je u dětí pěstováno estetické cítění, schopnosti a dovednosti v oblasti divadelní. Jsou posilovány dovednosti potřebné pro přirozený a pravdivý projev v oblasti divadla, přednesu a literární tvorby. Nedílnou součástí výuky je také individuální práce se zvoleným učivem (poezie, próza, monolog, dialog, námět, téma) zohledňující žákův rozvoj. Vzdělání získané v literárnědramatickém oboru žáci mohou využít v těch oblastech lidské činnosti, ve kterých se uplatní nezbytné specifické komunikační dovednosti a vysoká míra empatie. Literárnědramatický obor poskytuje spolehlivý základ i pro další studium směřující k profesionálnímu uplatnění.

Dále se LDO věnuje zejména rozvoji mluvy, kultivaci rodného jazyka, estetickému cítění a upevňování morálních hodnot obsažených v klasické literatuře a literárnědramatické tvorbě, které se vyvíjely, jako princip kolektivního vědomí a lidských hodnot po staletí. Důraz je kladen i na rozvoj kulturních výročí vážících se k LDO a lokální historii a na prezentaci dramatické tvorby v rámci veřejných vystoupení dramatická a recitační, včetně moderace.

7.2. Přípravné studium

7.2.1. Studijní obor: Dramatická a interpretační průprava

Cílem výuky v přípravném studiu je motivace žáka k poznávání a využívání literárně-dramatických prostředků k sebepoznání, komunikaci, toleranci k názoru druhého žáka a prohlubování zájmu o kulturní nabídku v literárně-dramatické oblasti.

Učební plán:

	1. pololetí	2. pololetí
Přípravná dramatická výchova	1	1

Poznámka: pro žáky ve věku 5 a 6 let - přípravné dramatické studium trvá 1 nebo 2 roky podle věku a vospělosti dítěte

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu: Vyučovací předmět PŘÍPRAVNÁ DRAMATICKÁ VÝCHOVA

1. ročník, případně 2. ročník

Žák:

- zvládá jednoduché cviky na ovládnání vlastního těla (levá a pravá ruka, levá a pravá noha, aktivita a zklidnění)
- vnímá prostor kolem sebe
- zopakuje jednoduchý rytmus (tleskání, rytmické nástroje)
- zná zpaměti jednoduchou báseň, říkadlo a píseň
- zvládá základní pravidla kolektivní práce (ohleduplnost, tolerance jiného názoru, schopnost naslouchat druhým)

7.3. Základní studium

Učební plán:

Výuka	Název vyučovacího předmětu	I.STUPEŇ							II.STUPEŇ			
		1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.
Kolektivní	Dramatická a interpretační průprava	2	2									
	Dramatická kolektivní tvorba			2	2	2	2	2	2	2	2	2
Individuální	Umělecký přednes			1	1	1	1	1	1	1	1	1
Celkem		2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3

7.3.1. Studijní obor: Dramatická a interpretační průprava

První dva ročníky jsou věnovány komplexní dramatické a interpretační průpravě. Cílem této průpravy je především získání elementární dramatické výchovy, osvojování odborných dovedností, výuka práce v kolektivu a rozvoj vyjadřovacích schopností.

**Očekávané výstupy vyučovacího předmětu:
Vyučovací předmět DRAMATICKÁ A INTERPRETAČNÍ PRŮPRAVA**

I.stupeň

1. ročník

Žák:

- učí se kultuře mluvního projevu a základům pohybového vyjádření a sdělení
- pohotově a přirozeně reaguje fyzickým jednáním na vnější i vnitřní podněty
- v improvizacích a etudách zaměřených na rozvíjení fantazie a představivosti dosahuje výrazného a pravdivého zveřejnění citového a smyslového zážitku
- učí se vzájemné komunikaci a sebekontroli
- vnímá svoje postavení v rámci kolektivu
- učí se naslouchat
- uposlechne pokyny vyučujícího

2. ročník

Žák:

- prohlubuje si schopnost kolektivní umělecké tvorby směřující od spontánního dětského dramatického projevu k zvládnutí schopnosti samostatné a kultivované komunikaci (hlasem, pohybem, gestem, psaným slovem a projevem)
- dokáže vysvětlit základní postupy v rámci dramatických her, založených čistě na pohybu či slově, příp. krátkém improvizovaném příběhu
- dokáže projevit základní lidské emoce (radost, smutek, štěstí, strach, hněv atd.)
- aktivním a tvůrčím přístupem se podílí na kolektivních aktivitách
- umí zhodnotit svoji práci i práci svých spolužáků
- dokáže přijmout kritické připomínky
- dokáže se podřídit kolektivu
- uposlechne pokyny učitele

7.3.2.Studijní obor: Dramatická kolektivní tvorba

Další ročníky navazují a rozvíjejí získané dovednosti v rámci dramatické a interpretační průpravy a věnují se dramatické tvorbě. Jejím prostřednictvím si žáci osvojují základní schopnost vzájemné komunikace a práce v kolektivu, rozpoznání a naplnění přiměřené míry sebeprosazení a sebevyjádření, stejně jako potřeby dát prostor druhým žákům v dramatické skupině. Rozvíjeny jsou základní metody práce s literárním a divadelním textem, žáci se aktivně účastní společné činnosti a učí se dodržování stanovených pravidel. Žáci poznávají základní složky herecké práce (základy techniky řeči, vstup do role, pochopení postavy apod.) a učí se s nimi zacházet a využívat je při přípravě divadelních představení a dramatických výstupů a z toho všeho též čerpat inspiraci a poznatky pro svůj osobní život. Žáci se podílí na

přípravě a realizaci jednotlivých pořadů v rámci veřejných vystoupení (krátké dramatické formy a výstupy, literární pásma, recitační soutěže, moderování aj.).

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu:
Vyučovací předmět DRAMATICKÁ KOLEKTIVNÍ TVORBA

I.stupeň

3. ročník

Žák:

- rozvíjí základy techniky řeči a schopnost práce v dramatické skupině
- dokáže vysvětlit základní postupy dramatických her, založených čistě na pohybu či slově, příp. krátkém improvizovaném příběhu a dokáže je pravdivě zrealizovat
- zvládá jednoduchou etudu či dramaturgii a dokáže zachovat její formu i při výměně rolí
- dbá na gramatiku a slovesnost
- vnímá změnu tempa a dynamiky verbálního projevu
- je schopen sebereflexe
- je schopen přijímat kritiku ke svému výkonu
- sám aktivně přichází s novými podněty
- dokáže se orientovat v prostoru
- dokáže improvizovat na dané i libovolně zvolené téma
- učí se pohotově reagovat
- respektuje názory a připomínky většiny
- dokáže zhodnotit svoji práci

4. ročník

Žák:

- rozvíjí znalosti dramatiky a slovesnosti
- je schopen samostatného přednesu
- v kolektivní improvizaci zvládá jednoduchou dramatickou situaci a dialog s partnerem
- je schopen samostatného krátkého vyjádření v psaném textu
- je schopen interpretace textu
- zvládá správnou výslovnost, artikulační, dechová a hlasová cvičení
- uplatňuje správné technické návyky v mluveném projevu
- dokáže pracovat s rekvizitou
- dokáže popsat charakter postavy v zadaném úkolu
- dodržuje správné držení těla
- je schopen přijímat kritiku a též dokáže kriticky reagovat na práci spolužáků
- ctí zákony kolektivu
- aktivně přináší nové nápady a podněty do výuky

5. ročník

Žák:

- rozumí námětu i pointě v dramatické etudě
- zvládá jednoduchou slovní improvizaci
- rozvíjí verbální schopnosti a je schopen moderování
- dokáže vypracovat jednoduchý scénář pro moderaci (náplň i jednotlivé body)
- rozvíjí správnou výslovnost, artikulační, dechová a hlasová cvičení, uplatňuje správné technické návyky v mluveném projevu
- je schopen fixace dramatického tvaru
- podílí se na kolektivní improvizaci
- ví, co je stylizace
- je schopen sebereflexe

6. ročník

Žák:

- rozumí námětu i pointě v dramatické etudě
- zvládá jednoduchou slovní i pohybovou improvizaci
- upevňuje základní principy verbálních schopností a rozvíjí své moderátorské schopnosti, poznatky a zkušenosti
- zdokonaluje správnou výslovnost, artikulační, dechová, hlasová a rezonanční cvičení a uplatňuje správné technické návyky v mluveném projevu
- zvládá interpretaci poezie a prózy a dokáže provést jednoduchou analýzu textu
- je schopen logického čtení pauzy, frázování, intonace, důrazy...
- dokáže stručně vystihnout hlavní myšlenku daného díla a zaujmout vlastní postoj a názor, případně ho obhájit
- dokáže vyjmenovat a vysvětlit základní pojmy divadelních výrazů
- je schopen vlastní, konstruktivní kritiky
- je schopen napsat autorský text na dané téma

7. ročník

Žák:

- prokazuje samostatnost ve volbě výrazu pro daný obsah
- zvládá vnitřní a vnější charakteristiku role
- je schopen tvořivé a kultivované interpretace s vlastní invencí
- podílí se aktivně na přípravě a realizaci jednotlivých dramatických vystoupení
- rozvíjí verbální i pohybové schopnosti
- dokáže rozvíjet ve slovním i dramatickém projevu zadané téma
- zná základní principy výstavby dramatické postavy a dramatické situace
- aktivním a inspirativním přístupem se podílí na absolventském představení

II. stupeň

Připravuje žáky na samostatnou uměleckou činnost (amatérskou nebo profesionální) prohloubeným studiem zvoleného odborného zaměření – základy dramatické tvorby, základy slovesné tvorby. Na tomto stupni plní dramatická hra

převážně pouze funkci metody práce. Absolventi II. stupně základního studia by již měli umět vědomě, cíleně a kreativně pracovat ve skupině a pedagogicky nadaní žáci by měli získávat zkušenosti pro práci se skupinou.

1. ročník

Žák:

- zvládá jednoduchou etudu či dramatizaci a dokáže zachovat její formu i při výměně rolí
- zvládá prodloužený výdech a základy dechové opory v hlasových cvičeních
- zvládá rezonanci na přední opoře a měkký hlasový začátek
- zvládá krátké, pointované sdělení
- zvládá samostatné, jednoduché, slovní vyjádření
- přináší nové náměty a podněty pro tvůrčí kolektivní práci
- dokáže přijmout kritiku, zaujmout k ní stanovisko a vyvodit závěr
- zhodnotit práci spolužáků

2. ročník

Žák:

- zvládá základy správného držení těla a primárních výrazových prostředků
- zvládá v jednoduchých artikulačních cvičeních a říkadlech dodržovat rytmičnost a melodičnost řeči, vyslovování všech hlásek a zdvojených souhlásek, dodržování dlouhých samohlásek
- zvládá intonaci a modulaci
- aplikuje zásady správné dikce při interpretaci textů
- je schopen vybrat literární předlohu a interpretovat ji v plném rozsahu
- zvládá rozeznat a odůvodnit podtexty
- ctí zásady kolektivní práce
- je schopen konstruktivní diskuze
- přináší nové náměty a podněty pro tvůrčí kolektivní práci
- je schopen sebereflexe

3. ročník

Žák:

- vědomě usiluje o správné držení těla (pocit osy)
- umí zaujmout a přednesem a tvořivým psaním vyjádřit osobní vztah k tématu (včetně literární předlohy)
- uvědomuje si prostorové vztahy (před, za, nahoře, dole), umí rychle vytvářet formace v prostoru (dvojice, trojice, skupiny), se změnou rytmu
- zvládá krátké pointované slovní sdělení (mluvené i psané) a jednoduchou charakterizaci
- při práci v souboru umí prakticky uplatnit své schopnosti a dovednosti v uceleném inscenačním tvaru
- zvládá v kolektivní improvizaci jednoduchou dramatickou situaci s možností rozhodnout svým jednáním její řešení

4. ročník

Žák:

- umí samostatně, jednoduše a se zaujetím slovně vyjádřit své zážitky, myšlenky a emoce
- dokáže vědomě pracovat s literaturou (vybírat texty, které ho zaujaly, odůvodnit výběr, shrnout děj a vyjádřit stručně hlavní myšlenku)
- zvládá jednoduché samostatné slovní vyjádření
- dokáže navázat kontakt s publikem, předpokládá již jeho reakce
- zvládá základní pravidla dialogu
- zvládá jevištní, prostorové vnímání
- umí pracovat se skutečnou i imaginární rekvizitou
- dokáže v dialozích přirozeně navazovat i improvizovat
- svými nápady a tipy se podílí na scénickém a zvukovém řešení realizace díla
- chápe divadelní tvorbu, jako ucelenou, kolektivní práci

7.3.3. Studijní obor: Umělecký přednes

Jde o výuku základní metody práce dětského přednesu. Zatímco při přednesu dospělých stojí v popředí zřetel umělecký, při dětském přednesu je rozhodující stránka didaktická: zdokonalení kultury řeči dětí, vedení dítěte k hlubšímu poznávání umělecké literatury a třibení estetického vkusu. Je prohlubována výslovnostní norma recitátorova projevu. Zabývá se též problematikou režie a dramaturgie uměleckého přednesu, sborového přednesu, gest, mimiky a také recitačních stylů.

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu: Vyučovací předmět UMĚLECKÝ PŘEDNES

I. stupeň

3. ročník

Žák:

- po konzultaci s učitelem vybere text, kterému zcela porozumí
- dokáže vysvětlit hlavní myšlenku
- zvládne svými slovy říci děj
- dokáže číst po logických celcích
- dokáže fixovat text v krátkých celcích při hodině
- dokáže se plně koncentrovat
- vědomě pracuje se silou hlasu, rytmem, tempem a gradací
- zvládá artikulační a dechová cvičení
- dokáže připravit jazykovou rozcvičku pro spolužáky a propojí ji s pohybovými prvky
- dokáže rozlišit prózu a poezii
- zvládne napsat krátkou báseň na libovolné či zvolené téma
- zvládne artikulační a dechová cvičení
- dokáže se zcela uvolnit

- dokáže pracovat s emocemi v rámci svého přednesu
- je schopen představit spolužákům svoje oblíbené dílo a stručně je seznámit s autorem
- zvládá sebereflexi

4. ročník

Žák:

- je schopen vyhledat text, který odpovídá jeho věkového kategorii, je schopen mu porozumět a obhájit jeho výběr
- je schopen rozlišit, co je próza, poezie a dramatický text a uvést příklady
- pracuje s mluvidly a rozvíjí interpretační schopnosti
- je schopen částečně fixovat text při výuce
- fixuje text při domácí přípravě
- je schopen vysvětlit hlavní myšlenku
- dbá na celkový estetický dojem přednesu:
- zvládá a zdokonaluje svůj projev při hlasových a artikulačních cvičení
- kreativně se podílí na paměťových cvičení
- zaujímá správný postoj a celkové držení těla při uměleckém přednesu
- vědomě pracuje se silou a hloubkou hlasu, dechem, rezonancí, artikulací a gradací
- je schopen zcela pochopit daný text
- dokáže interpretovat vlastní tvorbu
- dokáže navázat komunikaci s divákem a udržet jeho pozornost
- představí spolužákům tvorbu svého oblíbeného autora
- dbá na celkový, estetický dojem svého projevu

5. ročník

Žák:

- orientuje se v základních uměleckých pojmech
- rozvíjí dechová cvičení, práci s hlasem a správným držením těla
- pojmenuje základní pojmy výrazového přednesu a uvede jejich příklad
- uplatní při práci s textem základní prvky přednesu, zejména výraz, významový přízvuk, intonaci, tempo, rytmus, pauza, gradace a dynamika
- ví, co je pointa
- je schopen porozumět autorově myšlence, interpretovat ji a zaujmout k ní své stanovisko

6. ročník

Žák:

- vědomě používá rezonanční a dechové techniky během přednesu
- aplikuje zásady správné dikce při interpretaci textů
- dokáže se plně koncentrovat
- je schopen vybrat adekvátní literární předlohu a interpretovat ji v plném rozsahu
- je schopen autorského psaní
- zvládne napsat bodový scénář k programu

- dokáže improvizovat se spolužákem při moderování programu
- dokáže vhodně a rychle reagovat
- je schopen logických škrťů v textu
- plně se orientuje v literárních pojmech

7. ročník

Žák:

- aplikuje naučené poznatky z předešlých ročníků při interpretaci textů
- je schopen porozumět textu v plném rozsahu a napsat krátký literární útvar na volné nebo dané téma
- v plné šíři ovládá výrazové prvky (dynamiku, rytmus, melodii řeči, důraz na předložky a slova, správnou výslovnost zdvojených souhlásek, dodržuje dlouhé samohlásky atd.)
- je schopen adekvátního a přiměřeného nonverbálního projevu
- dokáže propojit všechny výrazové prvky v ucelený, estetický, umělecký projev, který je schopen předvést při vystoupení pro veřejnost

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- prohlubuje znalost rezonančních a dechových technik, dokáže je aplikovat v projevu i přednesu
- orientuje se v literárních pojmech i žánrech
- zvládá paměťová, artikulační a dechová cvičení
- pracuje vědomě s dechem
- dokáže uplatnit kondiční vybavenost jazykovými rozcvíčkami
- dokáže vystavět jazykové rozcvíčky pro spolužáky

2. ročník

Žák:

- zvládá interpretaci libovolného textu
- je schopen přednesu autorského textu
- ovládá výrazové prvky projevu v plné šíři
- zvládá základní dovednosti technik moderace
- zvládá automaticky nonverbální techniku v přednesu

3. ročník

Žák:

- aplikuje techniku rezonance k zesílení hlasitosti bez vyvíjení síly na hlasové ústrojí
- vybírá si samostatně a nastuduje náročnější texty, tvořivě a kultivovaně je interpretuje formou přednesu nebo dramatického výstupu (monologu, dialogu)
- dokáže při přednesu navázat kontakt s diváky a udržet jejich pozornost
- prezentuje se při různých kulturně – společenských akcích

4. ročník

Žák:

Základní umělecká škola Stod,
příspěvková organizace
Dělnická 511, Stod 33301

- uplatní znalosti a dovednosti vlastní vyjadřovací techniky
- zvládá slovní improvizaci
- podílí se tvořivě na přípravě a realizaci daného úkolu
- je již zcela připraven pro kultivovaný přednes na veřejnosti
- dokáže kriticky zhodnotit svoji práci
- přednes je již ve všech požadovaných aspektech na vysoké umělecké úrovni
- prezentuje se při různých kulturně – společenských akcích

8. Vzdělávací obsah výtvarného oboru

Ve výuce výtvarného oboru se po celou dobu studia prolínají dvě základní součásti: výtvarná tvorba a recepce a reflexe výtvarného umění (výtvarná kultura). Výtvarná tvorba (plošná a prostorová tvorba) zahrnuje tvůrčí výtvarné aktivity (kresbu, malbu, grafiku, modelování...). Výtvarná kultura dodává praktickým činnostem teoretický základ, pochopení souvislostí ve výtvarném umění, poznání vyjadřovacích prostředků a symbolů, historických a estetických vazeb. Tyto dvě složky výtvarné výuky nelze od sebe oddělit, probíhají současně a není možné přesně stanovit jejich poměr v počtech hodin.

Cílem výtvarného oboru je rozvíjet smyslové vnímání žáků, jejich tvořivost, zvědavost výtvarné citění a myšlení. Ve výtvarné tvorbě se plynule prolínají plošné a prostorové práce. Zvolená výtvarná technika je v souladu s obsahem a formou výtvarného úkolu. V plošné a prostorové tvorbě žák využívá základní vyjadřovací prostředky kresby, malby, grafiky a práce v materiálu. Naučí se ale také kombinovat různé druhy materiálů a správně je používat.

Výtvarný obor je určen všem dětem ve věku 5-14 let, které mají zájem aktivně I.STUPEŇ základního studia je určen žákům ve věku 8-14 let a trvá 7 let. Výuka probíhá 1x týdně odpoledne 3 vyučovací hodiny (3x45minut). Žáci jsou vyučováni ve skupinách 9-15 žáků. Nadaným žákům poskytuje další znalosti a dovednosti v rozšířeném studiu, kde se připravují k talentovým zkouškám na střední školy s výtvarným zaměřením. S pracemi žáků výtvarného oboru se můžete seznámit v prostorách školy, na krátkodobých výstavách konaných při nejrůznějších příležitostech.

8.1.Základní oblasti výuky

VÝTVARNÉ UMĚNÍ

- plošná tvorba (kresba, malba, grafika)
- prostorová tvorba (hlína, dřevo, polystyren, papír, textil)

VÝTVARNÁ KULTURA

- vývoj výtvarného umění od nejstarších dob po současnost
- vztah k současné kultuře
- estetické vnímání okolního světa

8.2.Přípravné výtvarné studium

Přípravná výtvarná výchova systematicky rozvíjí u žáků vztah k výtvarné tvorbě a výtvarné kultuře. Žáci se seznamují se základními prvky výtvarného jazyka a tvořivě s nimi experimentují. Reagují na zážitky a podněty okolí, dokáží je výtvarně zpracovat tužkou, rudkou, pastelkami i temperovými barvami. V motivaci žáků se využívá co nejpestřejší škála podnětů a impulsů, především artefietické prvky. Žáci komunikují s učitelem i se spolužáky, učí se ohleduplně chovat v kolektivu žáků.

Učební plán:

Ročník	1.	2.
Přípravné výtvarné studium	2	2

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu: Vyučovací předmět Přípravné výtvarné studium

I. stupeň

Žák:

- získává odvahu výtvarně tvořit
- učí se pracovat s plochou obrazu
- rozvíjí grafomotorické dovednosti
- soustřeďuje se na motivaci a využije ji k vlastní výtvarné tvorbě
- naučí se pracovat se základními výtvarnými materiály (tužka, pastely, tuš, tempery)
- naučí se rozeznávat základní barvy, začíná je míchat
- učí se kombinovat různé techniky

II.stupeň

Žák:

- umí nazvat i používat různé styly výtvarného vyjádření
- používá kombinaci různých materiálů
- pracuje na zvolené téma, nebo na vlastním projektu
- vědomě pracuje s barevnou plochou obrazu

Učební plán:

Ročník	1.	2.
Přípravná výtvarná výchova	2	2

8.3. Základní studium

I.stupeň

Učební plán:

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Výtvarné umění a kultura	3	3	3	3	3	3	3

Očekávané výstupy vyučovacího předmětu:

1.ročník

Žák:

- přirozeně vyjádří daný námět kresbou nebo malbou
- vytváří jednoduchou ilustrační kresbu
- všímá si obrazotvorných prvků plošného vyjádření – linie, tvaru, barvy, textury
- intuitivně vnímá výtvarnou kompozici
- začíná experimentovat s výtvarnými technikami
- učí se vnímat různé vlastnosti materiálů při kresbě i malbě
- pomocí historických uměleckých slohů se učí různým výtvarným technikám, které mu pomohou v rozvoji jeho vlastní tvorby
- zpracuje keramickou hlínu, vytvoří jednoduchý prostorový tvar pomocí základních nástrojů (špachtle, očko...)
- naučí se experimentovat s netradičními materiály
- kombinuje materiály a používá jejich vlastnosti k dosažení, co nejlepšího výsledku
- zná základní barvy a umí z nich namíchat další tony

2.ročník

Žák:

- výtvarně vyjádří plošný tvar, vybavuje si tvarové asociace
- umí vytvořit složitější prostorový tvar v hlíně
- uvědomuje si charakter různých materiál, získává větší odvahu v jejich používání
- zvládá jednoduché kompoziční principy, vpředu, vzadu, malé, velké
- pomocí historie se učí používat různé výtvarné techniky
- umí namíchat ze základních barev, barvy komplementární
- s pomocí výtvarných slohů získává základní přehled o umělcích a pokouší se o vlastní interpretaci

3.ročník

Žák:

- umí pracovat s barevnou plochou obrazu
- začíná vnímat historické souvislosti s technikami ve výtvarném umění
- umí pracovat s linií a plochou
- naučí se používat základní prvky v kontextu dějin umění
- umí rozeznat základní a komplementární barvy
- pokouší se pomocí barev vyjádřit prostorovost
- získává odvahu pro vlastní interpretaci díla
- při modelaci tvaru pracuje s vnitřním i vnějším prostorem

4. ročník

Žák:

- osvojuje si vhodné postupy při tvarování materiálu a samostatně se pro ně rozhodne
- volným projevem ztvárňuje svoji představu
- výtvarnou kulturu vnímá jako zdroj poučení a inspiraci pro vlastní tvorbu
- výtvarně experimentuje s různými materiály
- umí si rozvrhnout obrazovou plochu
- vnímá barevné kontrasty
- vyhledává podněty ve svém okolí a učí se je aplikovat ve výtvarném umění

5.ročník

Žák:

- uvědomuje si úlohu světla v obraze, její vliv na modelaci tvarů v prostoru
- využívá dosavadních zkušeností z vlastní výtvarné tvorby a děl výtvarné kultury minulosti i současnosti k vědomé volbě výtvarných prostředků vhodných pro vyjádření svého obsahu
- vědomě zachází s barevnou plochou obrazu
- umí využít mnoho kresebných technik (tužka, rudka, uhlí, tuš, pastel suchý a olejový..)
- získává větší jistotu v kompoziční stavbě obrazu
- zdokonaluje techniku modelace keramické hlíny, učí se přepisovat konkrétní tvar do keramické hlíny, začíná pracovat s objektem v prostoru

6.ročník

Žák:

- používá kreativní myšlení a osvojené pracovní postupy při práci s různými druhy materiálů
- umí zacházet s obrazovou kompozicí

- v malbě aplikuje znalosti o pravidlech míchání barev, orientuje se ve výrazové řeči barev
- rozlišuje teplé a studené barvy a barevné kontrasty
- v malbě rozvíjí intuitivní používaných barev spolu s využíváním získaných znalostí
- kombinuje různé způsoby nanášení barev (štetcem, litím, stříkáním,)
- vhodně propojí celek a detail
- využívá všech dosud poznanych technik, vhodně je kombinuje
- umí pracovat s různými druhy materiálů
- začíná si uvědomovat význam a vliv historie na výtvarnou tvorbu
- nebojí se experimentovat a použít vlastní invenci
- vnímá technické i estetické vlastnosti volby materiálu pro tvorbu (papír, karton, polystyren, dřevo, hlína...)
- dokáže využít technologických postupů k vytvoření reliéfu nebo plastiky

7.ročník

Žák:

- propojuje vlastnosti výtvarného jazyka a posouvá je do volné tvorby
- tříbí a kultivuje vlastní rukopis, ovládá a využívá barevnost a kompoziční řešení pro zprostředkování sdělení
- uvědomuje si vývoj výtvarných slohů a jejich vliv na vývoj umění
- má základní přehled v historii umění
- vědomě pracuje s různými technikami a umí je aplikovat k tvorbě vlastního díla
- dokáže vytvořit prostorový objekt
- využije vlastní fantazie k vytvoření vlastního projektu
- hledá souvislosti mezi obsahem a formou v rámci dějin výtvarné kultury

II stupeň

učební plán:

ročník	1.	2.	3.	4.
Výtvarné umění a kultura	3	3	3	3

1.ročník

Žák:

- hledá vlastní inspirační zdroje a vlastní témata pro výtvarnou tvorbu
- soustředěně pracuje na zvoleném tématu
- na základě předchozích zkušeností z výtvarnými slohy umí zvolit správnou techniku pro zpracování svého záměru
- kombinuje různé malířské i kresebné techniky

- výtvarný úkol realizuje od návrhu až po konečné řešení
- modeluje podle skutečnosti, pracuje v prostoru i s netradičními materiály
- vytváří si vlastní názor na výtvarná díla, formuje si postoj k modernímu umění a vytváří si vlastní vkus

2. ročník

Žák:

- přichází s vlastními výtvarnými nápady
- pracuje s barevným spektrem, s barevnou i tvarovou nadsázkou
- uvědomuje si vliv současného umění na vlastní tvorbu
- umí pracovat v ploše i prostoru
- nebojí se používat současné a netradiční materiály
- vnímá souvislosti mezi současným uměním a historickými slohy
- zajímá se o kulturní akce
- učí se prezentovat své vlastní výtvarné projekty
- umí kombinovat více materiálů současně

3.ročník

Žák

- ve své tvorbě plně využívá emoční potenciálu
- pracuje formou konceptu i akční tvorby
- rozvíjí svou estetickou citlivost
- orientuje se ve vývoji výtvarného umění
- uvědoměle experimentuje s různými materiály
- prezentuje a posuzuje své výtvarné práce
- pracuje na svých vlastních projektech
- zajímá se o kulturní akce ve svém okolí
- umí výtvarně zpracovat objekt v prostoru (hlína, polystyren, karton....)
- uvědomuje si své dílo v kontextu současné doby

4.ročník

Žák

- umí prezentovat svůj vlastní výtvarný koncept
- umí překračovat hranice mezi obrazem, objektem, instalací a sochou
- má povědomí o současném českém i světovém umění
- samostatně realizuje své vlastní dílo
- vyhledává si informace a čerpá inspiraci ve svém vlastním okolí
- umí využívat kresebných i malířských technik k vytvoření svého záměru
- formuje své vlastní výtvarné myšlení
- umí zpracovat prostorový objekt v keramické hlíně

Žák:

- umí nazvat i používat různé styly výtvarného vyjádření
- používá kombinaci různých materiálů
- pracuje na zvolené téma, nebo na vlastním projektu
- vědomě pracuje s barevnou plochou obrazu

9. Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků mimořádně talentovaných a nadaných

ZUŠ je připravena poskytnout základní umělecké vzdělávání všem žákům s ohledem na jejich individuální potřeby a zvláštnosti. Problematika vzdělávání mimořádně nadaných a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami je nedílnou součástí vlastního hodnocení školy. Díky úzké spolupráci školy a zákonných zástupců žáků, je škola připravena adekvátně reagovat na danou problematiku žáků.

Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami a žáci mimořádně talentovaní a nadaných jsou vzděláváni podle individuálního vzdělávacího plánu (IVP), který vypracuje škola na základě:

- zprávy z pedagogickopsychologické poradny, popř. spec. ped.centra
- žádosti zákonných zástupců žáka

Pravidla tvorby IVP stanovuje vyhláška č.73/2005 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných.

Obsah IVP vzniká na základě vztahu mezi doporučením vyplývajícím z odborného vyšetření žáka a požadavků, školního vzdělávacího programu. Ředitel školy po vyhodnocení všech aspektů může u žáka stanovit rozšířenou formu studia dle pravidel danyých vyhláškou 73/2005 sb.

10. Sociálně znevýhodnění žáci

Zákonný zástupce sociálně znevýhodněného žáka může ředitele školy zažádat o prominutí části nebo celé úplaty. Ředitel školy žádost individuálně posoudí a rozhodne o výsledku. Žádost o prominutí úplaty je ke stažení na webových stránkách školy.

11. Hodnocení žáků a vlastní hodnocení školy

Zásady a způsob hodnocení žáků

Hodnocení žáků chápeme zejména jako motivační nástroj. Do hodnocení žáka se promítá celá řada faktorů, které bere učitel v potaz citlivě, s ohledem na individualitu žáka a jeho možnosti.

Splnění ročníkových výstupů je důležitým, nikoli však jediným vodítkem pro objektivní posouzení studijních výsledků. Hodnocení také zahrnuje úroveň prezentace žáka na veřejnosti.

V případě mimořádného zhoršení prospěchu žáka učitel konzultuje další postup se zákonným zástupcem žáka.

Průběžné hodnocení

V průběhu školního roku je žák v individuální výuce hodnocen minimálně jednou za měsíc známkou, kterou učitel zaznamená do třídní knihy a žákovské knížky. Klasifikaci v kolektivní výuce zaznamenává učitel do interního formuláře, příp. do žákovské knížky.

Známka zahrnuje:

- zvládnutí zadaných úkolů
- úroveň domácí přípravy
- aktivitu a přístup žáka k práci v hodině
- Žáky hodnotíme a klasifikujeme s ohledem na jejich osobní maximum.

V kolektivních předmětech, jako je např. Všeobecná hudební výchova, musí žák během pololetí napsat alespoň 2 písemné práce nebo absolvovat minimálně 2 ústní zkoušení. Žáci, kteří mají v tomto předmětu individuální studijní plán, mají povinnost se dostavit v předem stanoveném termínu na ústní a písemnou zkoušku k učiteli předmětu, a to vždy před koncem čtvrtletí.

Postupová zkouška

V naší ZUŠ jsou žáci hodnoceni známkou v průběhu školního roku, v pololetí a na konci školního roku (viz platná legislativa):

- 1 – výborný
- 2 – chvalitebný
- 3 – uspokojivý
- 4 – neuspokojivý

Celkový prospěch stanovujeme na vysvědčení třemi stupni:

- prospěl (a) s vyznamenáním
- prospěl (a)
- neprospěl (a)

Postupová zkouška se stává nepostradatelným nástrojem pro hodnocení žáka na konci školního roku. Žákovi by měla poskytnout zpětnou vazbu od více učitelů stejného předmětu nebo oboru. Vedoucí PK tak získávají přehled o úrovni vzdělávání v jednotlivých ročnících a učitelé si při posouzení žákova výkonu mohou porovnat své hodnocení s názory ostatních kolegů. Postupovou zkoušku vykonávají žáci Hudebního oboru z předmětů, které vychází z oblasti individuální interpretace. Žáci I. stupně vykonají postupovou zkoušku na závěr každého studijního ročníku. Žáci II. stupně vykonají postupovou zkoušku a prokážou své znalosti a dovednosti na závěr 2. a 4. ročníku.

Při hodnocení žáka postupovou zkouškou se přihlíží k celkové práci žáka během hodnoceného období dle vyjádření učitele hodnoceného předmětu.

Hodnocení v pololetí a na konci školního roku:

V pololetí a na konci školního roku je žák hodnocen známkou na vysvědčení. Tu stanovuje učitel na základě:

- klasifikace v průběhu školního roku
- posouzení úrovně prezentace práce žáka na veřejnosti (vystoupení na koncertech, přehrávkách, soutěžích apod.)
- úrovně splnění očekávaných výstupů
- známky ze závěrečné postupové

Postup žáka do vyššího ročníku

Kritériem pro postup žáka do vyššího ročníku je úspěšné vykonání komisionální zkoušky. Na základě výkonu u komisionální zkoušky může žák na návrh učitele a po schválení ředitelem školy postoupit do vyššího ročníku, než je následující, pokud splní výstupy ročníku (ů), který(é) přeskočil (např. pokud žák třetího ročníku má být zařazen v dalším školním roce do 5.r, musí při zkouškách splnit výstupy 4.r)

V případě, že žák v daném školním roce školu úspěšně reprezentoval na soutěži Základních uměleckých škol postupem do krajského kola, může mu být na návrh učitele a po schválení ředitelem školy zkouška odpuštěna

Kritéria pro absolvování stupně:

- splnění učebních osnov daných tímto ŠVP pro I. či II. STUPEŇ ZUŠ s hodnocením nejhůře stupněm 3 (uspokojivý)
- absolventský koncert, případně komisionální zkouška před komisí nejméně tří učitelů (viz platná legislativa)

Zásady hodnocení:

- žák musí vědět, za co bude hodnocen
- při hodnocení je možné přihlídnout k momentální indispozici žáka
- po zhodnocení musí být žák seznámen s odůvodněním hodnocení
-

Charakteristika klasifikačních stupňů na vysvědčení

- 1 – žák plní zadané úkoly a Očekávané výstupy, ve výuce je aktivní, je schopný samostatného úsudku při domácí přípravě
- 2 – zadané úkoly a Očekávané výstupy plní žák s drobnějšími nedostatky (na nižší úrovni, při větší pomoci učitele)
- 3 – žák plní zadané úkoly a Očekávané výstupy pouze částečně, jeho domácí příprava je podprůměrná
- 4 – žák neplní zadané úkoly a Očekávané výstupy, má zásadní nedostatky v domácí přípravě

Oblasti vlastního hodnocení školy

Ve vlastním hodnocení školy – na základě Vyhlášky č. 15/2005 Sb. – škola sleduje výsledky oblastí:

- podmínky ke vzdělávání
- průběh vzdělávání, vliv vztahu školy a dalších osob na vzdělávání
- výsledky vzdělávání žáků
- řízení školy, personální práce, další vzdělávání pedagogických pracovníků

Dle zákona 472/2011 sb. není vlastní hodnocení školy povinné.